

Manual de protecția mediului și colectare selectivă

InfoCons
protectia-consumatorilor.ro

 ECOTIC
Pentru un mediu curat!

CUPRINS

Protecția mediului și dezvoltarea durabilă

Colectarea separată și reciclarea deșeurilor

Mic dicționar de mediu

Mic compendiu de legi cu privire la protecția mediului și colectarea separată

Copyright © 2020 Asociația ECOTIC.

Acest material poate fi distribuit doar cu acordul explicit al Asociației ECOTIC.

Ce înseamnă protecția mediului

Protecția mediului înconjurător este o temă din ce în ce mai dezbătută atât la nivelul Uniunii Europene cât și la nivel global. Schimbările climatice și consecințele deseori devastatoare ale acestora au adus în atenția publică necesitatea de a face mai mult pentru a proteja mediul.

Ființele umane au nevoi de bază, cum ar fi hrana, adăpostul, îmbrăcămintea, sănătatea, dar toate acestea provin și sunt interconectate cu natura. Cu cât supra-solicităm mediul care ne înconjoară prin obținerea în mod excesiv de resurse, fie prin poluare sau deversarea de deșeuri, cu atât acesta nu va mai putea susține nevoile noastre pe termen lung. De aceea protecția mediului, sub toate formele sale, de la menținerea și extinderea spațiilor verzi la plantarea de arbori la colectarea selectivă și reciclarea este în sarcina noastră, a tuturor.

Aproximativ $\frac{1}{3}$ din populația Pământului consumă $\frac{2}{3}$ din resursele Pământului. În acest context se dorește o dezvoltare durabilă a societății și a naturii, o dezvoltare care să țină cont de principiile de protecție a mediului și să fie pe aceleași direcții cu acestea.

Majoritatea materiilor prime au la bază combustibili fosili. Astfel, în condițiile menținerii tendințelor actuale de producție, până în 2050, materiile plastice ar putea fi responsabile pentru 20% din consumul de petrol și 15% din emisiile de gaze cu efect de seră, **iar apele marine ar putea conține cantități mai mari de plastic decât de pește.**

Este ușor, ieftin, este pretutindeni și nu putem trăi fără el. Plasticul este fantastic – însă prezintă și inconveniente serioase. Este timpul să regândim conceptul de plastic și să ne punem câteva întrebări delicate.

- Cum putem scăpa de materialele plastice de unică folosință?
- Putem simplifica procesul de reciclare?
- Cum putem proceda pentru ca materialele plastice să nu mai sfârșească în locuri nepotrivite?

I. Protecția mediului și dezvoltarea durabilă

În ultimele decenii, ca urmare a diverselor studii realizate și a observării efectelor grave ale schimbărilor climatice, statele lumii și organismele internaționale au înțeles importanța protecției mediului și a dezvoltării durabile. Un rol determinant în acest domeniu l-au avut următoarele evenimente:

- Summitul ONU privind dezvoltarea sustenabilă New York, 2015
- Conferința ONU privind schimbările climatice Paris, 2015
- Conferința ONU privind schimbările climatice Bonn, 2017
- Conferința ONU privind schimbările climatice Katowice, decembrie 2018
- Summitul ONU privind schimbările climatice, Madrid, 2019

La 12 decembrie 2015, cele 195 state participante la cea de-a XXI-a Conferință a Părților (COP 21) la UNFCCC au adoptat Acordul de la Paris, cu scopul de a reglementa măsurile de reducere a emisiilor de dioxid de carbon începând cu anul 2020.

Elementele principale ale acestui acord sunt:

- stabilirea obiectivului pe termen lung de a limita creșterea temperaturii medii globale sub 2 grade Celsius, obiectiv acceptat de statele parti la convenție și care vor depune eforturi pentru a limita creșterea temperaturii la 1,5 grade Celsius;
- o viziune pe termen lung asupra tranziției necesare către economii cu emisii scăzute
- un ciclu de revizuire a angajamentelor la fiecare cinci ani, asigurând astfel durabilitatea acordului
- un obiectiv global calitativ în domeniul adaptării la efectele schimbărilor climatice, vizând creșterea capacității de adaptare și a rezilienței și reducerea vulnerabilității la efectele schimbărilor climatice

Poziția României se înscrie în poziția convenită la nivelul Uniunii Europene care și-a asumat rolul de lider în combaterea schimbărilor climatice, angajându-se în mod unilateral să reducă, până în anul 2020, emisiile de gaze cu efect de seră cu 20% față de nivelul înregistrat în anul 1990.

Înca din anul 1997, dezvoltarea durabilă a devenit un obiectiv principal al Uniunii Europene, ca urmare a includerii sale în Tratatul de la Maastricht, iar în 2001, a fost adoptată Strategia de Dezvoltare Durabilă a Uniunii Europene.

Uniunea Europeană continuă eforturile de protecție a mediului, cu atât mai mult în contextul unor provocări din ce în ce mai importante: schimbări climatice, poluare aerului și a apei, poluarea cauzată de industrie. În acest sens, la începutul anului 2020, Comisia europeană, prin vocea Ursulei von der Leyen a anunțat lansarea Pactului ecologic european.

Este vorba de o nouă strategie de creștere ce are drept scop transformarea UE într-o societate prosperă, cu o economie modernă, eficientă în materie de resurse și concurențială și care până în 2050 va deveni neutră din punct de vedere al emisiilor de gaze cu efect de seră. Comisia are deja o viziune clară asupra modului de realizare a neutralității climatice până în 2050 și pentru a se asigura că tranziția este ireversibilă, aceasta va propune prima „Lege asupra climei”.

Pactul ecologic va influența toate domeniile, într-o măsură mai mare sau mai mică, dar se va axa în principal pe domeniul energiei regenerabile, pe tranziția către o industrie sustenabilă care să implementeze în mod eficient modelul economiei circulare și un sistem de transport mai curat din punct de vedere al emisiilor.

Principalele direcții pe care Pactul ecologic european le va aborda pentru tranziția către un viitor sustenabil sunt implementarea unui set de politici transformative, alinirea politicilor, a investițiilor și a bugetului Uniunii și promovarea cercetării, a inovării și a educației.

Ziua în care planeta Pământ a rămas fără resurse

Ziua în care planeta Pământ a rămas fără resurse, anterior cunoscută drept Ziua datoriei ecologice (EDD), reprezintă un calcul al datei calendaristice ilustrative în care umanitatea a utilizat toate resursele planetei aferente anului respectiv. Pentru restul anului, resursele consumate vor fi cele aferente anului următor.

Este o ilustrație a modului agresiv de utilizare de resurse, mult superior capacității Pământului de a regenera acele resurse în acel an.

Acestă dată se calculează prin împărțirea biocapacității mondiale (cantitatea de resurse naturale generate de Pământ în acel an) la amprenta ecologică mondială (consumul uman al resurselor naturale ale Pământului pentru acel an).

Dintr-o perspectivă economică, EOD reprezintă ziua în care omenirea intră într-o cheltuială deficitară ecologică. În ecologie, **Ziua în care planeta Pământ a rămas fără resurse** ilustrează nivelul în care populația umană depășește mediul înconjurător. În 2017, **Ziua în care planeta Pământ a rămas fără resurse** a fost pe 3 august, iar în 2018 pe 1 august, observându-se astfel o rată de utilizare a resurselor Pământului în continuă creștere.

Acest calcul evidențiază nevoia de a utiliza mai constructiv resursele, a le reutiliza și a acorda timp planetei pentru a se regenera. Pe scurt, nevoia adoptării unei economii circulare.

Noțiuni introductive despre economia circulară

Economia circulară este un model de producție și consum care implică partajarea, reutilizarea, repararea, renovarea și reciclarea materialelor și produselor existente cât mai mult posibil. În acest fel, ciclul de viață al produselor este extins¹.

Practic, prin adoptarea unei economii circulare se urmărește obiectivul de a reduce la minimum deșeurile. Când un produs ajunge la sfârșitul duratei sale de viață, materialele din care este făcut sunt păstrate în cadrul economiei de câte ori este posibil, de cele mai multe ori acestea fiind fie reciclate și utilizate în alte scopuri, fie devenind materie primă secundară pentru alte produse. Prin utilizarea repetată, sub diferitele ei forme se creează o valoare suplimentară a acelei materii și produs.

¹ <http://www.europarl.europa.eu/news/ro/headlines/priorities/economia-circulara/20151201STO05603/economia-circulara-definitie-importanta-si-beneficii>

Figură A Traseul economiei circulare (Sursa: Parlamentul European)

Economia circulară are multe beneficii atât la adresa mediului cât și a societății. Pe de o parte, contribuie la reducerea deșeurilor, la creșterea productivității resurselor, asigurând o economie mai competitivă, pe de altă parte prin reducerea semnificativă a deșeurilor generate contribuie la reducerea impactului asupra mediului al producției și al consumului, permițând regenerarea resurselor.

Proiectarea ecologică și reutilizarea pot aduce nu numai importante economii în cadrul companiilor dar și la nivelul societății, consumatorii urmând a beneficia de produse mai durabile și inovatoare, care vor spori calitatea vieții și îi vor ajuta să economisească bani pe termen lung. Per total, Parlamentul European consideră că implementarea unui model de economie circulară ar conduce la reducerea emisiilor totale de gaze cu efect de seră cu 2-4%².

Alte beneficii sunt reducerea presiunii asupra mediului, îmbunătățirea securității aprovizionării cu materii prime, stimularea inovării și a creșterii economice, dar și crearea de locuri de muncă.

În 2015, Comisia Europeană a adoptat un Plan de acțiune ambițios privind economia circulară, care include măsuri care vor contribui la stimularea tranziției Europei către o economie circulară, la stimularea competitivității globale, a creșterii economice durabile și la crearea de noi locuri de muncă.

Planul de acțiune al UE pentru economia circulară stabilește un program de acțiune concret, cu măsuri menite a acoperi întregul ciclu: de la producție și consum până la gestionarea deșeurilor și piața materiilor prime secundare. Acțiunile propuse vor contribui la "închiderea buclei" ciclului de viață al produselor prin reciclarea și reutilizarea mai mare. Cele 54 de acțiuni propuse de Comisia Europeană au fost implementate³.

² <http://www.europarl.europa.eu/news/ro/headlines/priorities/economia-circulara/20151201STO05603/economia-circulara-definitie-importanta-si-beneficii>
³ http://ec.europa.eu/environment/circular-economy/index_en.htm

Știați că?

Data de 5 iunie a fost proclamată Ziua Mondială a Mediului?

Suprafața pământului este acoperită cu 70,9% apă, 29,1% teren.

Doar aproximativ 3% din apa totală a pământului este potabilă, cealaltă 97% apă fiind apă sărată.

Canitatea de lemn și hârtie pe care o aruncăm în fiecare an este suficientă pentru a încălzi 50 de milioane de case pentru 20 de ani.⁴

Pădurile tropicale sunt tăiate la o viteză de 404.686 m².

La nivel mondial circulă peste 1 miliard de vehicule, inclusiv autobuze și camioane, care sunt printre cei mai mari poluatori.⁴

Cererea globală de alimente se va dubla până în 2050 deși polinatorii sălbatici mor, 75 de miliarde de tone de pământ dispar în fiecare an iar secetele devin din ce în ce mai frecvente.

În fiecare an 15 milioane de hectare de pădure sunt tăiate sau arse. Asta echivalează cu 75.000 de terenuri de fotbal în fiecare zi.

Hârtia poate fi reciclată de maxim 6 ori, deoarece după cea de-a șasea reciclare fibrele devin prea slabe și nu mai țin.

O doză de aluminiu poate fi reciclată la infinit fără a-și pierde calitățile⁵.

O cutie de aluminiu dispăre în mod natural într-o 100 de ani, în timp ce cojile de banane dispar în 2 ani. Pungile din plastic dispar în aproape 30 de ani.

Este nevoie de 200 de ani pentru ca un scutec de unică folosință să se descompună.

Producerea de oțel din materiale reciclate economisește 75% din energia folosită în producerea de oțel din materii prime.

Se estimează că 4,5 trilioane de mucuri de țigară ajung în natură în fiecare an.

⁴ http://earthecho.org/news/did_you_know_some_interesting_facts_about_the_environment

⁵ How are cans recycled? <https://www.recyclenow.com/recycling-knowledge/how-is-it-recycled/cans>

Colectarea separată și reciclarea deșeurilor

II. Colectarea separată și reciclarea deșeurilor

Să învățăm să sortăm deșeurile

Contribuția ta e importantă!

Deșeurile casnice pot fi resurse prețioase. Corect sortate, predate și reciclate, ele pot fi folosite pentru realizarea unor produse noi precum hârtia pentru imprimare, materiale izolante, biciclete, agrafe de birou sau hârtie igienică.

Rețineți: reciclarea este benefică mediului înconjurător! Dacă toată lumea ar începe să colecteze corect și să predea deșeurile pe care le generează, lumea ar fi un loc mai curat și am contribui cu toții la un viitor mai bun.

Care sunt etapele?

1. Separați de acasă deșeurile pe care le generați în gospodărie: plastic, hârtie, sticlă, metal, baterii, becuri etc.
2. Împăturiți-le, presăți-le pentru a ocupa cât mai puțin spațiu.
3. Duceți-le la punctele special amenajate: clopote stradale, centre municipale de colectare, alte puncte de colectare.

În ce se pot transforma deșeurile reciclate?

Deșeuri alimentare vegetale

Deșeurile alimentare generează, prin compostare, biogaz pentru încălzire și produse pentru fertilizare.

Hârtie

Hârtia poate fi trasformată în „hârtie nouă”, carton pentru ambalaje, hârtie igienică.

Plastic și ambalaje din plastic

Ambalajele din plastic sunt reciclate în ghivece, țevi, matrițe de construcții, sacoșe și pungi.

Metal

Deșeurile de metal sunt transformate în cuie, șuruburi, unelte, agrafe de birou, unelte de grădinărit, componente pentru biciclete.

Ambalaje din sticlă

Ambalajele din sticlă sunt transformate în borcane, sticle de vin, cărămizi pentru construcții, materiale izolante.

Îmbrăcăminte, încălțăminte și textile

Oameni mai puțin norocoși pot beneficia de obiectele de care dumneavoastră nu mai aveți nevoie.

Uleiul vegetal uzat

Uleiul reciclat se transformă în biodiesel, iar apoi resturile rămase în sapun vegetal

Separarea deșeurilor pomește în bucătărie

Colectarea și separarea deșeurilor pomește în bucătărie; aici se generează cele mai multe deșeuri dintr-o gospodărie.

Sfaturi practice pentru separarea deșeurilor:

- Folosiți câte un recipient pentru fiecare tip de deșeu.
- Puteți folosi recipiente de tipul celor folosiți în mod uzual pentru gunoiul menajer, sunt foarte potriviți pentru orice tip de deșeu.
- Majoritatea furnizorilor de mobilier de bucătărie oferă diverse sisteme de recipiente care se potrivesc perfect în dulapuri sau pe rafturi.

Cum separăm deșeurile

Cele mai frecvente:

Ambalaje din plastic/produse din plastic

Hârtie/ambalaje hârtie

Ambalaje de sticlă

Ambalaje metalice: doze de aluminiu, cutii de conserve

Mai rar:

Baterii

DEEE

Îmbrăcăminte, încălțăminte, textile

Ulei alimentar uzat

Deșeuri din construcții

Deșeuri periculoase: medicamente, solvenți, detergenți

SFATURI:

Dacă nu știi deja, întreabă-ți autoritatea locală unde se pot duce deșeurile colectate separat. Conform legii, containere specializate pentru fiecare tip de deșeu în parte trebuie să existe.

Deșeuri vegetale

Cum separăm deșeurile vegetale:

Da!

- resturi de fructe și de legume proaspete sau gătit;
- resturi de pâine și cereale;
- zaț de cafea/resturi de ceai;
- păr și blană;
- haine vechi din fibre naturale (lână, bumbac, mătase) mărunțite;
- coji de ouă;
- coji de nucă;
- cenușă de la sobe (când se arde numai lemn)
- rumeguș, fân și paie;
- resturi vegetale din curte (frunze, crengi și nuiiele mărunțite, flori);
- plante de casă;
- bucăți de lemn mărunțit;
- ziare, hârtie, carton mărunțite, umede și murdare.

Nu!

- Scutece
- Wată și bețișoare de urechi
- Ulei de gătit
- Oase mari
- Resturi de carne și pește, gătit sau proaspete;
- Resturi de produse lactate (lapte, smântână, brânză, iaurt, unt, frișcă)
- Ouă întregi;
- Grăsimi animale
- Excremente ale animalelor de companie

Ambalaje din plastic

Cum separăm ambalajele din plastic:

Clătiți ambalajele murdare din plastic cu apă rece. Dacă nu puteți curăța bine un ambalaj din plastic, îl puteți considera deșeu rezidual. Ambalajele din plastic trebuie colectate curate.

Bidoanele din plastic se pot presa, pentru a o ocupa mai puțin spațiu.

Da!

- Bidoane și cutii din plastic
- Cutii de carton de băuturi (tetrapack)
- Folie de plastic
- Pungi din plastic
- Pahare și recipiente din plastic

- Ghivece și tăvi din plastic
- Tăvi de bucătărie din plastic
- Ambalaje de protecție din plastic (polistiren)

Nu!

- Ambalajele din plastic ce nu pot fi curățate trebuie tratate ca deșeuri reziduale (folie carne, folie salam)

Hârtie și carton

Cum separăm hârtia și cartonul:

Reduceți dimensiunile ambalajelor din carton prin împăturire.
Acele ambalaje pot fi separate în recipientul de hârtie și carton.

Da!

- Hârtie
- Ziare, reviste
- Documente
- Plicuri
- Cartoane de ouă
- Cutii de pizza necontaminate
- Hârtie de ambalat de tip kraft (maro)
- Carton, Carton ondulat

Nu!

- Hârtie și carton ce conțin reziduuri de mâncare
- Servetele și hârtie de bucătărie folosite

Deșeuri reziduale

Deșeurile reziduale înseamnă ceea ce rămâne după ce ați separat tot ce poate fi reciclat precum și deșeurile periculoase. Deșeurile reziduale trebuie puse într-o pungă separată. Nu uitați să legați punga înainte de a o arunca în containerul pentru deșeuri reziduale.

Ce reprezintă deșeurile reziduale:

1. resturi de carne și pește, gătit sau proaspăt;
2. resturi de produse lactate (lapte, smântână, brânză, iaurt, unt, frișcă);
3. ouă întregi;
4. grăsimi animale
5. excremente ale animalelor de companie;
6. scutece/tampoane;
7. cenușă de la sobe (dacă se ard și cărbuni);
8. resturi vegetale din curte tratate cu pesticide;
9. lemn tratat sau vopsit;
10. conținutul sacului de la aspirator;
11. mături de țigări;
12. veselă din porțelan/sticlă spartă, geamuri sparte.

Ambalaje din sticlă

Cum separăm ambalajele din sticlă și metal:

- Clățiți cu apă rece ambalajele din sticlă și lăsați-le la uscat.
- Etichetele pot rămâne pe ambalaje.
- Ambalajele din sticlă trebuie duse la punctele de colectare

Da!

- Sticle de vin și alte băuturi, sticle de ulei, oțet și alte sticle albe sau colorate
- Borcane, damigene

Nu!

- Porțelan, ceramică și cristal
- Pahare de băut și farfurii
- Vase rezistente la căldură
- Oglinzi, geamuri

Ambalajele din sticlă și metal înseamnă ambalajele care au conținut hrană sau băutură.

Metal și ambalaje de metal

Da!

- Cutii din metal
- Cutii din metal moale, de exemplu cutii ce au conținut hrană pentru pisici

- Cutii nereturnabile de sucuri și bere
- Dopuri și capace din metal
- Folie metalică

Lemn

Deșeurile din lemn includ lemnul netratat, mobilierul din lemn și crengile. Lemnul este mărunțit și convertit în energie prin incinerare. Energia astfel obținută este utilizată în producția industrială, reducându-se astfel consumul din alte surse de energie.

Îmbrăcăminte și încălțăminte

Obiectele de îmbrăcăminte și încălțăminte pot fi duse centrele care le primesc. Orice lucru pe care nu îl mai folosiți și este încă într-o stare bună poate fi folosit de persoane în situații dificile.

Deșeuri periculoase

În fiecare an, cantități mari de deșeuri periculoase sunt aruncate într-o manieră defectuoasă. Între aceste deșeuri se numără produse ce conțin uleiuri, vopseluri, adezivi, baițuri și solvenți.

Deșeurile periculoase care ajung în mediul înconjurător reprezintă un pericol pentru oameni, animale și plante. Gospodăriile private pot preda gratuit aceste deșeuri la centrul de reciclare.

Rețineți! Predați deșeul în recipientul original sau marcați conținutul recipientului!

IMPORTANT!

Verificați orice obiect pe care îl aruncați; acesta poate fi marcat cu simbolul pentru deșeuri periculoase. În cazul în care nu sunteți siguri că un deșeu este de tip periculos sau nu, predați-l la centrele speciale.

Acestea sunt **deșeuri periculoase**:

Vopsea, adezivi și baițuri

Solvenți

Becuri, becuri economice și tuburi fluorescente

Spray-uri, inclusiv recipienti goi

Baterii de mașină

Toate tipurile de baterii portabile

Medicamentele nefolosite sau expirate trebuie predate la farmacii

Pesticide, exterminanti și fertilizatori

Agenti de curățare precum clorul, amoniul

Alte tipuri de deșeuri periculoase:

- Ulei
- Azbest
- Termometre
- PCB
- Lemn tratat sub presiune
- Stingătoare
- Cilindre cu gaz, sobe, etc.
- Siguranțe

Deșeurile de echipamente electrice și electronice

Deșeurile de echipamente electrice și electronice mai sunt cunoscute ca DEEE. DEEE pot conține substanțe foarte dăunătoare mediului precum plumb, mercur, cadmiu și PCB. Aceste substanțe pot contamina mediul înconjurător și dăunează oamenilor, animalelor și plantelor.

Prea multe produse electrice și electronice de mici dimensiuni ajung la gunoi – mai ales jucării stricate, becuri și baterii.

Aproximativ 50 milioane de tone de deșeuri electronice au fost generate în întreaga lume în 2018. Jumătate dintre acestea sunt dispozitive personale cum ar fi calculatoare, ecrane, smartphone-uri, tablete și televizoare, restul fiind aparatele mari de uz casnic și echipamente de încălzire și răcire⁶.

La nivel mondial, doar 20% din deșeurile electrice și electronice globale sunt reciclate în fiecare an, ceea ce înseamnă că 40 de milioane de tone de DEEE-uri pe an sunt fie aruncate la gropile de gunoi, să fie incinerate sau tratate într-o manieră neconformă, ducând astfel la o serie de consecințe negative. Ne-reciclarea DEEE-urilor conduce la pierderea uriașă a materiilor prime valoroase din lanțul de aprovizionare, și în același timp provoacă probleme serioase în materie de sănătate, de mediu și de societate prin transferurile ilegale de deșeuri către țările în curs de dezvoltare⁷.

Pentru a atrage atenția asupra acestei probleme, WEEE Forum o organizație internațională ce reunește organizațiile ce preiau responsabilitățile producătorilor de DEEE-uri a lansat în anul 2018, pe 13 octombrie, prima ediție a Zilei Internaționale a deșeurilor de echipamente electrice și electronice, ce a fost sărbătorită în 30 de țări de pe întreg mapamondul.

Conform legii, nu este nevoie să cumpărați un echipament nou pentru a-l putea preda spre reciclare pe cel vechi. Duceți aceste deșeuri la centrele de colectare sau la magazine – le puteți preda când achiziționați un echipament asemănător sau oricând pentru echipamente mici (orice latura mai mică de 25 cm).

Aceste produse intră în categoria DEEE:

⁶ WEEE Forum <http://www.weee-forum.org/news/first-international-e-waste-day-aims-to-raise-public-awareness-of-e-waste>

⁷ *Idem.*

-
- Televizoare, computer
 - Frigider
 - Aspirator
 - Plite electrice
 - Mașini de spălat
 - Uscătoare
 - Radiatoare
 - Lămpi și becuri economice

Alte tipuri de DEEE:

- Ceasuri
- Cabluri și unelte electrice
- Telefoane mobile, calculatoare, MP3 playere, CD playere
- Fiare de călcat, periuțe de dinți electrice, prăjitoare
- Jocuri electrice și electronice și pantofi cu led-uri
- Jocuri pe computer, console de jocuri
- Alarmer de incendiu

Reutilizarea deșeurilor

Producem cantități imense de deșeuri și înlocuim produsele mai des ca oricând.

Una din modalitățile de a reduce cantitatea de deșeuri este reutilizarea. Este destul de ușor să faci ca anumite obiecte să aibă o durată de viață mai lungă. De exemplu, obiecte care pot fi duse în service și de care nu mai ai nevoie pot fi donate către centre de reciclare, astfel încât alți oameni să beneficieze de ele.

Ce poate fi reutilizat?

Decorațiuni curate, mobilier, biciclete, jucării, skiuri și tobogane sunt doar câteva exemple de obiecte care pot fi reutilizate.

Cum te debarasezi de electronicele uzate?

GREȘIT

Le arunci la gunoi sau le lași la întâmplare, crezând că poate le ia cineva.

Este ilegal să abandonezi DEEE pentru că sunt extrem de dăunătoare:

- Nu se biodegradează
 - Conțin substanțe toxice
 - Distrug stratul de ozon
 - Contaminează solul, apă, aerul
 - Afectează iremediabil fauna și flora
 - Afectează sănătatea umană prin substanțele conținute
 - Contribuie la încălzirea globală
-

CONSECINȚE

- Creșterea alarmantă a cazurilor de cancer de piele
- Numeroase specii de plante și animale pe cale de dispariție
- Instabilitate atmosferică din ce în ce mai accentuată

CORECT

Le duci la punctele de colectare DEEE sau la magazinul de unde cumperi electronice noi, după ce în prealabil ai scos bateriile din acestea (acolo unde este cazul).

Și așa faci primul pas în procesul de reciclare. Ce se întâmplă mai departe:

- DEEE sunt transportate la procesatori, unde sunt dezmembrate, apoi componentele lor sunt sortate pe categorii
- Substanțele periculoase rezultate sunt separate cu grijă și neutralizate
- Unele componente și echipamente sunt refolosite că atare
- Din materialele reciclabile se obțin materii prime secundare, care sunt trimise la producători pentru fabricarea de noi produse electronice

AVANTAJE

- Scăderea considerabilă a efectelor negative asupra mediului și sănătății umane
- Conservarea resurselor planetei
- Micșorarea amprente de CO₂ a noilor produse

Și bateriile uzate intră în categoria deșeurilor reciclabile!

Chiar dacă sunt consumate sau uzate, bateriile și acumulatorii conțin metale grele și substanțe toxice.

Aproximativ 86% din bateriile puse pe piață la nivel european sunt baterii plumb-acid⁸. Plumbul este una dintre cele mai nocive substanțe, care odată ajunsă în sol sau apă poate afecta sistemul nervos și cel reproducător.

Dacă le arunci împreună cu deșeurile menajere, acestea ajung să contamineze solul și apa sau, mai mult decât atât, în unele cazuri, pot cauza incendii.

De aceea este important să nu aruncăm bateriile și acumulatorii la coșul de gunoi, ci să le ducem la punctele de colectare. Astfel, substanțele periculoase sunt neutralizate, iar metalele grele (zinc, fier, argint, mercur etc.) se recuperează pentru re folosire. **Totodată, noile substanțe folosite în bateriile de tip Litiu-ion dau naștere la noi probleme legate de impactul acestora asupra mediului⁹.**

Vino cu ele la punctele de colectare special amenajate în magazine sau la punctele de colectare pentru deșeuri reciclabile!

COLECTAREA SEPARATĂ PE ÎNȚELESUL TUTUROR

ÎN CONTAINERUL GALBEN SE COLECTEAZĂ: recipiente din plastic și Tetra Pak-uri

- recipiente de plastic pentru băuturi (PET) și cele ale produselor lactate - spălate în prealabil;
- caserole de plastic și polistiren, farfurii de plastic, pahare de plastic, spălate în prealabil;
- pungi de plastic;
- dopuri metalice; doze de aluminiu
- ambalaje Tetra Pak – cutii de lapte și de suc spălate în prealabil
- recipiente de la conserve, spălate în prealabil
- recipiente pentru produse cosmetice și detergent
- spray-uri alimentare și cosmetice;

NU se colectează selectiv în containerul galben

- ghivece din plastic
- tacâmuri din plastic
- recipiente din plastic dar cu conținut de substanțe toxice, corozive sau cu ulei de motor

⁸ EPBA. Summary consultant report

⁹ Idem.

- jucării din plastic
- folie de aluminiu
- seringi
- DVD – uri, CD – uri, casete audio și video
- pixuri
- agrafe metalice de hârtie

ÎN CONTAINERUL ALBASTRU SE COLECTEAZĂ: ambalaje de hârtie și carton

- pungi de hârtie
- cutii de carton
- ambalaje de carton de la sucuri și produse alimentare
- ziare
- reviste
- caiete și cărți

NU se colectează selectiv în containerul albastru:

- deșeurile de hârtie și carton care sunt contaminate cu resturi alimentare
- hârtie cerată

ÎN CONTAINERUL VERDE SE COLECTEAZĂ: recipiente din sticlă

- sticlă
- borcane

NU se colectează selectiv în containerul verde:

- porțelan și ceramică
- becuri și neoane
- cristal și oglindă
- sticla de la geamuri
- sticlă rezistentă la temperaturi înalte
- veselă și pahare

Sfaturi utile pentru a avea grijă de mediu

- Investiți în produse de calitate, cu durată lungă de viață.
- Printați față - verso și numai dacă este cazul!
- Reutilizați ambalajele!

- Spuneți NU sacșelor de plastic oferite în magazine și orientați-vă către cele din pânză care sunt mult mai rezistente;
- Donați obiectele ce pot fi reparate către ateliere de recondiționare sau centre de reciclare.
- Evitați să achiziționați produse de unică folosință. Acestea generează cantități imense de deșeuri și majoritatea nu pot fi reciclate sau compostate.
- Oferiți cuiva o experiență în locul unui obiect. Cine nu și-ar dori o programare la spa?
- Beți apă de la robinet. În acest fel, nu mai generați deșeuri de ambalaje din plastic sau sticlă.
- Cumpărați doar atât cât aveți nevoie! În acest fel, protejați mediul și economisiți bani!

Mic dicționar de mediu

Mic dicționar de mediu

Biodiversitate – variabilitatea organismelor din cadrul ecosistemelor terestre, marine, acvatice continentale și complexelor ecologice; aceasta include diversitatea din interiorul speciilor, dintre specii și diversitatea ecosistemelor.

DBA - deșeuri de baterii și acumulatori. Deșeurile de baterii și acumulatori (DBA) conțin metale grele și substanțe chimice toxice iar aruncarea acestora în deșeurile menajere duce la contaminarea solului și a apei. Unele baterii precum Li-Ion prezintă riscuri de incendiu și, prin urmare, reprezintă un pericol pentru siguranța oamenilor.

Deșeu – orice substanță, preparat sau orice obiect din categoriile stabilite de legislația specifică privind regimul deșeurilor, pe care deținătorul îl aruncă, are intenția sau are obligația de a-l arunca;

Deșeu reciclabil – deșeu care poate constitui materie primă într-un proces de producție pentru obținerea produsului inițial sau pentru alte scopuri;

Deșeuri periculoase – deșeurile încadrate generic, conform legislației specifice privind regimul deșeurilor, în aceste tipuri sau categorii de deșeuri și care au cel puțin un constituent sau o proprietate care face ca acestea să fie periculoase; spre exemplu, bateriile.

DEEE - deșeuri de echipamente electrice și electronice. Toate echipamentele electrice și electronice la care vă puteți gândi: frigider, mașină de spălat, televizor, computere, telefoane mobile, radio-casetofoane, camere video, cuptoare cu microunde etc.

Economie circulară - economia circulară este o economie care produce zero deșeuri. Este o paradigmă nouă, un circuit economic în care, încă din faza de design, totul se proiectează în așa fel încât ceea ce intră într-un produs sau proces, se încadrează în două categorii: fie este o componentă biodegradabilă, fie este o componentă cu 100% potențial de reciclare.

Ecosistem – complex dinamic de comunități de plante, animale și microorganisme și mediul abiotic, care interacționează într-o unitate funcțională;

Ecoturism – formă de turism în care principalul obiectiv este observarea și conștientizarea valorii naturii și a tradițiilor locale și care trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

- a) să contribuie la conservarea și protecția naturii;
- b) să utilizeze resursele umane locale;
- c) să aibă caracter educativ, respect pentru natură – conștientizarea turiștilor și a comunităților locale;
- d) să aibă impact negativ nesemnificativ asupra mediului natural și socio-cultural;

Green economy – model de economie bazat pe principii de respectare a mediului, nu numai de natură pur economică, care țintește să îmbunătățească calitatea vieții și echitatea socială, reducând riscurile de mediu și reducerea resurselor naturale;

Colectare separată - colectarea în cadrul căreia un flux de deșeuri este păstrat separat în funcție de tipul și natura deșeurilor, cu scopul de a facilita tratarea specifică a acestora ¹⁰

¹⁰ Legea 211/2011 privind regimul deșeurilor, republicată 2014.

Poluare – introducerea de către om în mediu, direct sau indirect, a unor substanțe sau energii care pot aduce prejudicii sănătății umane și/sau calității mediului, dăuna bunurilor materiale ori cauza o deteriorare sau o împiedicare a utilizării mediului în scop recreativ sau în alte scopuri legitime;

Parc natural – suprafață de teren în care se urmărește menținerea peisajului natural existent și a utilizărilor actuale a terenurilor, cu posibilități de restrângere a acestor folosințe în viitor;

Parc național – suprafață întinsă de teren, păzită și îngrijită, în care exploatarea silvice, miniere, vânătoare etc. sunt oprite pentru a se păstra natura neschimbată;

Resurse naturale – totalitatea elementelor naturale ale mediului ce pot fi folosite în activitatea umană;

Resurse non regenerabile – resurse ale patrimoniului natural a căror utilizare e limitată în timp din cauza imposibilității de a se reproduce (ex. resurse minerale);

Resurse regenerabile – resursele din patrimoniul natural care au capacitatea de a se reproduce sau de a se reînnoi (apă, aer, sol, floră, fauna sălbatică, inclusiv cele inepuizabile – energie solară, eoliană, geotermală și a valurilor);

Schimbări climatice – proces complex de modificare pe termen lung a elementelor climatice (temperatură, precipitații, creșterea frecvenței și intensității unor fenomene meteo extreme etc.), datorat cu prioritate emisiilor de gaze cu efect de seră rezultate din activități antropice, care au determinat dezechilibre în atmosferă și au favorizat declanșarea efectului de seră;

Mic compendiu de
legi cu privire la
protecția mediului și
colectarea separată

III. Mic compendiu de legi cu privire la protecția mediului și colectarea separată

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ nr. 195 din 22 decembrie 2005

privind protecția mediului

EMITENT

GUVERNUL

Publicat în MONITORUL OFICIAL nr. 1196 din 30 decembrie 2005

Articolul 5

Statul recunoaște oricărei persoane dreptul la un "mediu sănătos și echilibrat ecologic" garantând în acest scop:

a) accesul la informația privind mediul, cu respectarea condițiilor de confidențialitate prevăzute de legislația în vigoare;

b) dreptul de asociere în organizații pentru protecția mediului;

(la 09-07-2006, Lit. b) a art. 5 a fost modificată de pct. 11 al art. I din LEGEA nr. 265 din 29 iunie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 586 din 6 iulie 2006.)

c) dreptul de a fi consultat în procesul de luare a deciziilor privind dezvoltarea politicii și legislației de mediu, emiterea actelor de reglementare în domeniu, elaborarea planurilor și programelor;

(la 09-07-2006, Lit. c) a art. 5 a fost modificată de pct. 11 al art. I din LEGEA nr. 265 din 29 iunie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 586 din 6 iulie 2006.)

d) dreptul de a se adresa, direct sau prin intermediul organizațiilor pentru protecția mediului, autorităților administrative și/sau judecătorești, după caz, în probleme de mediu, indiferent dacă s-a produs sau nu un prejudiciu; (la 09-07-2006, Lit. d) a art. 5 a fost modificată de pct. 11 al art. I din LEGEA nr. 265 din 29 iunie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 586 din 6 iulie 2006.)

e) dreptul la despăgubire pentru prejudiciul suferit.

Articolul 6

(1) Protecția mediului constituie obligația și responsabilitatea autorităților administrației publice centrale și locale, precum și a tuturor persoanelor fizice și juridice.

(2) Autoritățile administrației publice centrale și locale prevăd în bugetele proprii fonduri pentru îndeplinirea obligațiilor rezultate din implementarea legislației comunitare din domeniul mediului și pentru programe de protecție a mediului și colaborează cu autoritățile publice centrale și teritoriale pentru protecția mediului în vederea realizării acestora.

Articolul 7

(1) Coordonarea, reglementarea și implementarea în domeniul protecției mediului revin autorității publice centrale pentru protecția mediului, Agenției Naționale pentru Protecția Mediului, agențiilor județene pentru protecția mediului, Administrației Rezervației Biosferei «Delta Dunării».

(la 16-10-2012, Alin. (1) al art. 7 a fost modificat de pct. 4 al art. III din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 58 din 10 octombrie 2012, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 706 din 16 octombrie 2012.)

(2) În perimetrul Rezervației Biosferei "Delta Dunării" autoritatea publică teritorială pentru protecția mediului este reprezentată de Administrația Rezervației Biosferei "Delta Dunării".

(3) Controlul respectării măsurilor de protecția mediului se realizează de:

a) comisari și persoane împuternicite din cadrul Gărzii Naționale de Mediu, Administrației Rezervației Biosferei «Delta Dunării»;

b) autoritățile administrației publice locale, prin personalul împuternicit;

c) Comisia Națională pentru Controlul Activităților Nucleare, Ministerul Apărării Naționale și Ministerul Administrației și Internelor, prin personalul împuternicit, în domeniile lor de activitate, conform atribuțiilor stabilite prin lege.

(la 09-07-2006, Alin. (3) al art. 7 a fost introdus de pct. 13 al art. I din LEGEA nr. 265 din 29 iunie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 586 din 6 iulie 2006.)

Capitolul II Procedura de reglementare

Articolul 8

(1) Autoritățile competente pentru protecția mediului, cu excepția Gărzii Naționale de Mediu și a structurilor subordonate acesteia, conduc procedura de reglementare și emit, după caz, acte de reglementare, în condițiile legii.

(2) În derularea procedurilor de reglementare pentru proiecte sau activități care pot avea efecte semnificative asupra teritoriului altor state, autoritățile competente pentru protecția mediului au obligația să respecte prevederile convențiilor internaționale la care România este parte.

(la 09-07-2006, Art. 8 a fost modificat de pct. 14 al art. I din LEGEA nr. 265 din 29 iunie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 586 din 6 iulie 2006.)

Articolul 9

(1) Solicitarea și obținerea avizului de mediu pentru planuri și programe sunt obligatorii pentru adoptarea planurilor și programelor care pot avea efecte semnificative asupra mediului.

(2) Evaluarea de mediu are ca scop integrarea obiectivelor și cerințelor de protecție a mediului în pregătirea și adoptarea planurilor și programelor.

(3) Procedura de evaluare de mediu, structura raportului de mediu și condițiile de emitere a avizului de mediu pentru planuri și programe, inclusiv pentru cele cu efecte transfrontieră, sunt stabilite prin hotărâre a Guvernului, la propunerea autorității publice centrale pentru protecția mediului.

(4) Aprobarea planurilor și programelor, la orice nivel ierarhic, este condiționată de existența avizului de mediu pentru respectivul plan sau program.

Articolul 10

(1) În cazul în care titularii de activități pentru care este necesară reglementarea din punctul de vedere al protecției mediului prin emiterea autorizației de mediu, respectiv a autorizației integrate de mediu urmează să deruleze sau să fie supuși unei proceduri de vânzare a pachetului majoritar de acțiuni, vânzare de active, fuziune, divizare, concesiune ori în alte situații care implică schimbarea

titularului activității, precum și în caz de dizolvare urmată de lichidare, lichidare, faliment, încetarea activității, conform legii, dispozițiile art. 15 alin. (2) lit. a) se aplică în mod corespunzător.

(la 03-12-2008, Alin. (1) al art. 10 a fost modificat de pct. 3 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 164 din 19 noiembrie 2008, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 808 din 3 decembrie 2008.)

(1¹) Autoritatea competentă pentru protecția mediului informează titularii prevăzuți la alin. (1) cu privire la obligațiile de mediu care trebuie asumate de părțile implicate, pe baza evaluărilor care au stat la baza emiterii actelor de reglementare existente. În situația în care titularii prevăzuți la alin. (1) nu dețin acte de reglementare, obligațiile de mediu sunt identificate pe baza bilanțului de mediu.

(la 03-12-2008, Alin. (1¹) al art. 10 a fost introdus de pct. 4 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 164 din 19 noiembrie 2008, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 808 din 3 decembrie 2008.)

(2) În termen de 60 de zile de la data semnării/emiterii documentului care atestă încheierea uneia dintre procedurile menționate la alin. (1), părțile implicate transmit în scris autorității competente pentru protecția mediului obligațiile asumate privind protecția mediului, printr-un document certificat pentru conformitate cu originalul.

(3) Clauzele privind obligațiile de mediu cuprinse în actele întocmite în cadrul procedurilor prevăzute la alin. (1) au caracter public.

(4) Îndeplinirea obligațiilor de mediu este prioritară în cazul procedurilor de: dizolvare urmată de lichidare, lichidare, faliment, încetarea activității.

(5) Abrogat.

(la 03-12-2008, Alin. (5) al art. 10 a fost abrogat de pct. 5 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 164 din 19 noiembrie 2008, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 808 din 3 decembrie 2008.)

Articolul 11

(1) Solicitarea și obținerea acordului de mediu sunt obligatorii pentru proiecte publice ori private sau pentru modificarea ori extinderea activităților existente, care pot avea impact semnificativ asupra mediului.

(la 03-12-2008, Alin. (1) al art. 11 a fost modificat de pct. 6 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 164 din 19 noiembrie 2008, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 808 din 3 decembrie 2008.)

(2) Pentru obținerea acordului de mediu, proiectele publice sau private care pot avea impact semnificativ asupra mediului, prin natura, dimensiunea sau localizarea lor, sunt supuse, la decizia autorității competente pentru protecția mediului, evaluării impactului asupra mediului.

(3) Procedura-cadru de evaluare a impactului asupra mediului, inclusiv pentru proiecte cu impact transfrontieră și lista proiectelor publice sau private supuse procedurii sunt stabilite prin hotărâre a Guvernului, la propunerea autorității publice centrale pentru protecția mediului.

(4) Abrogat.

(la 03-12-2008, Alin. (4) al art. 11 a fost abrogat de pct. 7 al art. I din ORDONANȚA DE URGENȚĂ nr. 164 din 19 noiembrie 2008, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 808 din 3 decembrie 2008.)

(...)

CAP. 4 Regimul deșeurilor

Articolul 29

Gestionarea deșeurilor se efectuează în condiții de protecție a sănătății populației și a mediului și se supune prevederilor prezentei ordonanțe de urgență, precum și legislației specifice în vigoare.

Articolul 30

Controlul gestionării deșeurilor revine autorităților publice competente pentru protecția mediului și celorlaltor autorități cu competente stabilite de legislația în vigoare.

Articolul 31

Autoritățile administrației publice locale, precum și persoanele fizice și juridice care desfășoară activități de gestionare a deșeurilor au atribuții și obligații în conformitate cu prevederile prezentei ordonanțe de urgență și a celor specifice din domeniul gestionării deșeurilor.

Articolul 32

(1) Introducerea pe teritoriul României a deșeurilor de orice natură, în scopul eliminării acestora, este interzisă.

(2) Introducerea pe teritoriul României a deșeurilor, în scopul recuperării, se realizează în baza reglementărilor specifice în domeniu, cu aprobarea Guvernului, în conformitate cu prevederile Tratatului privind aderarea României la Uniunea Europeană, ratificat prin Legea nr. 157/2005.

(3) Valorificarea deșeurilor se realizează numai în instalații, prin procese sau activități autorizate de autoritățile publice competente.

(4) Tranzitul și exportul de deșeuri de orice natură se realizează în conformitate cu acordurile și convențiile la care România este parte și cu legislația națională specifică în domeniu.

Articolul 33

(1) Transportul intern al deșeurilor periculoase se realizează în conformitate cu prevederile legale specifice.

(2) Transportul internațional și tranzitul deșeurilor periculoase se realizează în conformitate cu prevederile acordurilor și convențiilor internaționale la care România este parte.

(...)

Secțiunea a 3-a Obligațiile persoanelor fizice și juridice

Articolul 94

(1) Protecția mediului constituie o obligație a tuturor persoanelor fizice și juridice, în care scop:

a) solicită și obține actele de reglementare, potrivit prevederilor prezentei ordonanțe de urgență și a legislației subsecvente;

b) respectă condițiile din actele de reglementare obținute;

c) nu pun în exploatare instalații ale căror emisii depășesc valorile limită stabilite prin actele de reglementare;

d) persoanele juridice care desfășoară activități cu impact semnificativ asupra mediului organizează structuri proprii specializate pentru protecția mediului;

e) asistă persoanele împuternicite cu activități de verificare, inspecție și control, punându-le la dispoziție evidența măsurărilor proprii și toate celelalte documente relevante și le facilitează controlul activităților ai căror titulari sunt, precum și prelevarea de probe;

f) asigură accesul persoanelor împuternicite pentru verificare, inspecție și control la instalațiile tehnologice generatoare de impact asupra mediului, la echipamentele și instalațiile de depoluare a mediului, precum și în spațiile sau în zonele aferente acestora;

g) realizează, în totalitate și la termen, măsurile impuse prin actele de constatare încheiate de persoanele împuternicite cu activități de verificare, inspecție și control;

h) se supun dispoziției scrise de încetare a activității;

i) suportă costul pentru repararea prejudiciului și înlătură urmările produse de acesta, restabilind condițiile anterioare producerii prejudiciului, potrivit principiului "poluatorul plătește";

- j) asigură sisteme proprii de supraveghere a instalațiilor și proceselor tehnologice și pentru automonitorizarea emisiilor poluante;
- k) asigură evidența rezultatelor și raportează autorității competente pentru protecția mediului rezultatele automonitorizării emisiilor poluante, conform prevederilor actelor de reglementare;
- l) informează autoritățile competente, în caz de eliminări accidentale de poluanți în mediu sau de accident major;
- m) depozitează deșeurile de orice fel numai pe amplasamente autorizate în acest sens;
- n) nu ard miriștile, stuful, tufărișurile sau vegetația ierboasă fără acceptul autorității competente pentru protecția mediului și fără informarea în prealabil a serviciilor publice comunitare pentru situații de urgență;
- o) aplică măsurile de conservare stabilite de autoritatea publică centrală pentru protecția mediului pe suprafețele terestre și acvatice supuse unui regim de conservare ca habitate naturale pe care le gestionează precum și pentru refacerea ecologică a acestora;
- p) nu folosesc momeli periculoase în activitățile de pescuit și vânătoare, cu excepția cazurilor special autorizate;
- q) asigură condiții optime de viață, în conformitate cu prevederile legale, animalelor sălbatice ținute în captivitate legal, sub diferite forme;
- r) asigură luarea măsurilor de salubritate a terenurilor deținute cu orice titlu, neocupate productiv sau funcțional, în special a celor situate de-a lungul căilor de comunicație rutiere, feroviare și de navigație;
- (la 09-07-2006, Lit. r) a alin. (1) al art. 94 a fost modificată de pct. 37 al art. I din LEGEA nr. 265 din 29 iunie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 586 din 6 iulie 2006.)
- s) să se legitimeze la solicitarea expresă a personalului de inspecție și control prevăzut în prezenta ordonanță de urgență.
- (2) Persoanele fizice sau juridice care prospectează, explorează ori exploatează resursele solului și subsolului au următoarele obligații:
- (la 09-07-2006, Partea introductivă a alin. (2) al art. 94 a fost modificată de pct. 38 al art. I din LEGEA nr. 265 din 29 iunie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 586 din 6 iulie 2006.)
- a) să efectueze remedierea zonelor în care solul, subsolul și ecosistemele terestre au fost afectate;
- b) să anunțe autoritățile pentru protecția mediului sau, după caz, celelalte autorități competente, potrivit legii, despre orice situații accidentale care pun în pericol mediul și să acționeze pentru refacerea acestuia.
- (la 09-07-2006, Lit. b) a alin. (2) al art. 94 a fost modificată de pct. 38 al art. I din LEGEA nr. 265 din 29 iunie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 586 din 6 iulie 2006.)
- (3) Persoanele fizice și juridice care cultivă plante superioare modificate genetic au următoarele obligații:
- a) să solicite și să obțină autorizația din partea autorității publice competente pentru agricultură;
- (la 09-07-2006, Lit. a) a alin. (3) al art. 94 a fost modificată de pct. 39 al art. I din LEGEA nr. 265 din 29 iunie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 586 din 6 iulie 2006.)
- b) abrogată;
- (la 09-07-2006, Lit. b) a alin. (3) al art. 94 a fost abrogată de pct. 40 al art. I din LEGEA nr. 265 din 29 iunie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 586 din 6 iulie 2006.)
- (4) Persoanele fizice și juridice au următoarele obligații în vederea respectării regimului ariilor naturale protejate:
- a) să respecte prevederile planurilor de management și ale regulamentelor ariilor naturale protejate;
- (la 09-07-2006, Lit. a) a alin. (4) al art. 94 a fost modificată de pct. 41 al art. I din LEGEA nr. 265 din 29 iunie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 586 din 6 iulie 2006.)

b) să nu desfășoare activități care contravin planurilor de management sau regulamentelor, ariilor naturale protejate, precum și prevederilor prezentei ordonanțe de urgență;

c) abrogată;

(la 09-07-2006, Lit. c) a alin. (4) al art. 94 a fost abrogată de pct. 42 al art. I din LEGEA nr. 265 din 29 iunie 2006, publicată în MONITORUL OFICIAL nr. 586 din 6 iulie 2006.)

d) să permită accesul în aria naturala protejată a administratorilor sau custozilor precum și a împuterniciților acestora pe terenurile deținute cu orice titlu.

Articolul 95

(1) Răspunderea pentru prejudiciul adus mediului are caracter obiectiv, independent de culpă. În cazul pluralității autorilor, răspunderea este solidară.

(2) În mod excepțional, răspunderea poate fi și subiectivă pentru prejudiciile cauzate speciilor protejate și habitatelor naturale, conform reglementărilor specifice.

(3) Prevenirea și repararea prejudiciului adus mediului se realizează conform prevederilor prezentei ordonanțe de urgență și a reglementărilor specifice.

LEGE Nr. 211/2011 din 15 noiembrie 2011 * Republicată**

privind regimul deșeurilor

Text în vigoare începând cu data de 17 ianuarie 2019

Text actualizat prin produsul informatic legislativ LEX EXPERT în baza actelor normative modificatoare, publicate în

Monitorul Oficial al României, Partea I, până la 14 ianuarie 2019.

Act de bază

#B: Legea nr. 211/2011, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 220 din 28 martie 2014

Acte modificatoare

#M4: Legea nr. 31/2019

#M3: Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2018

#M2: Legea nr. 166/2017

#M1: Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 68/2016

Modificările și completările efectuate prin actele normative enumerate mai sus sunt scrise cu font italic. În fața fiecărei modificări sau completări este indicat actul normativ care a efectuat modificarea sau completarea respectivă, în forma #M1,

#M2 etc.

#CIN

NOTĂ:

A se vedea și:

- Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 5/2015 privind deșeurile de echipamente electrice și electronice;
- Legea nr. 212/2015 privind modalitatea de gestionare a vehiculelor și a vehiculelor scoase din uz;
- Legea nr. 249/2015 privind modalitatea de gestionare a ambalajelor și a deșeurilor de ambalaje.

#B

§1. Dispoziții generale

ART. 1

Prezenta lege stabilește măsurile necesare pentru protecția mediului și a sănătății populației, prin prevenirea sau reducerea efectelor adverse determinate de generarea și gestionarea deșeurilor și prin reducerea efectelor generale ale folosirii resurselor și creșterea eficienței folosirii acestora.

§2. Domeniul de aplicare

ART. 2

(1) Se exclud din domeniul de aplicare al prezentei legi următoarele:

a) efluenții gazoși emiși în atmosferă și dioxidul de carbon captat și transportat în scopul stocării geologice și stocat geologic potrivit prevederilor Directivei 2009/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind stocarea geologică a dioxidului de carbon și de modificare a Directivei 85/337/CEE a Consiliului, precum și a directivelor 2000/60/CE, 2001/80/CE, 2004/35/CE, 2006/12/CE, 2008/1/CE și a Regulamentului (CE) nr. 1.013/2006 ale Parlamentului European și ale

Consiliului, cu modificările ulterioare, sau excluși din domeniul de aplicare al respectivei directive potrivit prevederilor art. 2 alin. (2) din aceasta;

- b) solurile (în situ), inclusiv solurile contaminate neexcavate și clădiri legate permanent de sol;
- c) solurile necontaminate și alte materiale geologice naturale excavate în timpul activităților de construcție, în cazul în care este cert că respectivul material va fi utilizat pentru construcții în starea sa naturală și pe locul de unde a fost excavat;
- d) deșeurile radioactive;
- e) explozibili de clasă;

#M3

f) materiile fecale, în cazul în care acestea nu intră sub incidența alin. (2) lit. b), paie și alte materii naturale nepericuloase folosite în agricultură, în exploatarea forestieră sau pentru producerea de energie din biomasă prin procese sau metode care nu dăunează mediului și nu pun în pericol sănătatea populației.

#B

(2) Se exclud din domeniul de aplicare al prezentei legi, în măsura în care sunt reglementate prin alte acte normative, următoarele:

- a) apele uzate;

#M2

b) subprodusele de origine animală, inclusiv produse transformate care intră sub incidența Regulamentului (CE) nr. 1.069/2009 de stabilire a unor norme sanitare privind subprodusele de origine animală și produsele derivate care nu sunt destinate consumului uman și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1.774/2002 (Regulament privind subprodusele de origine animală), cu excepția produselor care urmează să fie incinerate, depozitate sau utilizate într-o instalație de tratare sau de producere a biogazului ori a compostului;

#B

c) carcasele de la animalele care au decedat în orice alt mod decât prin sacrificare, inclusiv animale care au fost sacrificate pentru eradicarea unei epizootii și care sunt eliminate potrivit prevederilor Regulamentului (CE) nr. 1.774/2002, cu modificările ulterioare;

d) deșeurile rezultate în urma activităților de prospectare, extracție, tratare și stocare a resurselor minerale, precum și a exploatării carierelor, care intră sub incidența Hotărârii Guvernului nr. 856/2008 privind gestionarea deșeurilor din industriile extractive.

(3) Fără a aduce atingere obligațiilor prevăzute de alte acte normative aplicabile, sedimentele depuse în apele de suprafață în scopul gestionării apelor și a căilor navigabile sau al prevenirii inundațiilor, al atenuării efectelor inundațiilor și secetei ori asanării terenurilor nu se supun prevederilor prezentei legi, în cazul în care se face dovada că respectivele sedimente sunt nepericuloase.

(4) Actele normative care transpun directive individuale pot stabili pentru gestionarea anumitor categorii de deșeuri reguli speciale pentru cazuri individuale sau reguli care vin în completarea dispozițiilor prezentei legi.

§3. Definiții

ART. 3

Semnificația termenilor specifici utilizați în prezenta lege este prevăzută în anexa nr. 1.

§4. Ierarhia deșeurilor

#M1

ART. 4

(1) Următoarea ierarhie se aplică ca ordine de prioritate în cadrul legislației și politicii de prevenire a generării și de gestionare a deșeurilor:

#B

- a) prevenirea;
- b) pregătirea pentru reutilizare;
- c) reciclarea;
- d) alte operațiuni de valorificare, de exemplu valorificarea energetică;
- e) eliminarea.

(2) Aplicarea ierarhiei deșeurilor menționată la alin. (1) are ca scop încurajarea acțiunii în materie de prevenire a generării și gestionării eficiente și eficace a deșeurilor, astfel încât să se reducă efectele negative ale acestora asupra mediului.

(3) În acest sens, pentru anumite fluxuri de deșeuri specifice, aplicarea ierarhiei deșeurilor poate suferi modificări în baza evaluării de tip analiza ciclului de viață privind efectele globale ale generării și gestionării acestor deșeuri.

(4) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului asigură un proces transparent de elaborare a actelor normative și a politicii în domeniul gestionării deșeurilor, cu respectarea prevederilor Legii nr. 52/2003 privind transparența decizională în administrația publică, republicată.

(5) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului ia în considerare principiile generale ale protecției mediului, precauției și durabilității, fezabilității tehnice și viabilității economice, protecției resurselor, precum și impactul global asupra mediului, sănătății populației, economiei și societății, potrivit prevederilor art. 1 și 20.

§5. Subproduse

ART. 5

Este considerat subprodus, și nu deșeu potrivit definiției de la pct. 9 din anexa nr. 1, o substanță sau un obiect care rezultă în urma unui proces de producție al cărui obiectiv principal nu este producerea acestuia și care îndeplinește, cumulativ, următoarele condiții:

- a) utilizarea ulterioară a substanței sau a obiectului este certă;
- b) substanța sau obiectul poate fi utilizat direct, fără a fi supus unei alte prelucrări suplimentare celei prevăzute de practica industrială obișnuită;
- c) substanța sau obiectul este produs ca parte integrantă a unui proces de producție;
- d) utilizarea ulterioară este legală, în sensul că substanța sau obiectul îndeplinește toate cerințele relevante referitoare la produs, la protecția mediului și protecția sănătății pentru utilizarea specifică și nu va produce efecte globale nocive asupra mediului sau a sănătății populației.

§6. Încetarea statutului de deșeu

#M1

ART. 6

(1) Anumite categorii de deșeuri încetează să mai fie considerate deșeuri, în sensul pct. 9 al anexei nr. 1, în cazul în care au trecut printr-o operațiune prevăzută în anexa nr. 3 și dacă îndeplinesc criteriile specifice stabilite la nivelul Uniunii Europene, potrivit următoarelor condiții:

- a) substanța sau obiectul sunt utilizate în mod curent pentru îndeplinirea unor scopuri specifice;
- b) există o piață sau cerere pentru substanța sau obiectul în cauză;
- c) substanța sau obiectul îndeplinește cerințele tehnice pentru îndeplinirea scopurilor specifice și respectă legislația și normele aplicabile produselor;
- d) utilizarea substanței sau a obiectului nu va produce efecte nocive asupra mediului sau a sănătății populației.

(2) Criteriile prevăzute la alin. (1) includ și valorile-limită pentru poluanți, dacă este necesar, și iau în considerare orice eventuale efecte negative asupra mediului ale substanței sau ale produsului în cauză.

(3) Criteriile specifice prevăzute la alin. (1) pentru încetarea statutului de deșeu trebuie luate în considerare, cel puțin în cazul agregatelor, hârtiei, sticlei, metalelor, anvelopelor și al textilelor.

(4) Deșeurile care încetează să mai fie considerate deșeuri, potrivit prevederilor alin. (1), încetează să mai fie considerate deșeuri în scopul atingerii obiectivelor de valorificare și reciclare prevăzute de dispozițiile Legii nr. 249/2015 privind modalitatea de gestionare a ambalajelor și a deșeurilor de ambalaje, cu modificările și completările ulterioare, ale Legii nr. 212/2015 privind modalitatea de gestionare a vehiculelor și a vehiculelor scoase din uz, ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 5/2015 privind deșeurile de echipamente electrice și electronice, ale Hotărârii Guvernului nr. 1.132/2008 privind regimul bateriilor și acumulatorilor și al deșeurilor de baterii și acumulatori, cu modificările și completările ulterioare, atunci când sunt îndeplinite cerințele privind reciclarea sau valorificarea.

#M2

(5) În lipsa criteriilor stabilite la nivelul Uniunii Europene prevăzute la alin. (1), autoritatea publică centrală pentru protecția mediului poate decide, luând în considerare jurisprudența aplicabilă, pe baza unor studii de evaluare a impactului social/economic și a efectelor asupra mediului realizate conform prevederilor legale în vigoare, cu respectarea prevederilor alin. (1) - (4), pentru fiecare caz în parte, dacă un anumit deșeu încetează să fie considerat ca atare.

#M1

(6) Deciziile prevăzute la alin. (5) sunt notificate statelor membre ale Uniunii Europene și Comisiei Europene, potrivit prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 1.016/2004 privind măsurile pentru organizarea și realizarea schimbului de informații în domeniul standardelor și reglementărilor tehnice, precum și al regulilor referitoare la serviciile societății informaționale între România și statele membre ale Uniunii Europene, precum și Comisia Europeană, cu modificările și completările ulterioare.

#B

§7. Lista deșeurilor

#M1

ART. 7

(1) Clasificarea și codificarea deșeurilor, inclusiv a deșeurilor periculoase, se realizează potrivit:

a) Directivei 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind deșeurile și de abrogare a anumitor directive, cu modificările și completările ulterioare;

b) Deciziei Comisiei 2000/532/CE din 3 mai 2000 de înlocuire a Deciziei 94/3/CE de stabilire a unei liste de deșeuri în temeiul art. 1 lit. (a) din Directiva 75/442/CEE a Consiliului privind deșeurile și a Directivei 94/904/CE a Consiliului de stabilire a unei liste de deșeuri periculoase în temeiul art. 1 alin. (4) din Directiva 91/689/CEE a Consiliului privind deșeurile periculoase cu modificările ulterioare;

c) Deciziei Comisiei 2014/955/UE din 18 decembrie 2014 de modificare a Deciziei 2000/532/CE de stabilire a unei liste de deșeuri în temeiul Directivei 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului.

#B

(2) Lista deșeurilor este obligatorie pentru a determina dacă un deșeu trebuie considerat deșeu periculos.

(3) Includerea unui obiect sau a unei substanțe pe listă nu înseamnă că respectivul obiect ori respectiva substanță se consideră ca fiind deșeu în orice împrejurare.

(4) O substanță sau un obiect este considerat deșeu numai în cazul în care corespunde definiției prevăzute la pct. 9 din anexa

nr. 1.

ART. 8

(1) Producătorii și deținătorii de deșeuri persoane juridice sunt obligați să încadreze fiecare tip de deșeu generat din propria activitate în lista deșeurilor prevăzută la art. 7 alin. (1).

(2) În cazul unui tip de deșeu care se încadrează potrivit listei deșeurilor prevăzute la art. 7 alin. (1) sub două coduri diferite în funcție de posibila prezență a unor caracteristici periculoase - codurile marcate cu asterisc, încadrarea ca deșeu nepericulos se realizează de către producătorii și deținătorii de astfel de deșeuri numai în baza unei analize a originii, testelor, buletinelor de analiză și a altor documente relevante.

(3) Laboratorul de referință din cadrul Agenției Naționale pentru Protecția Mediului, denumită în continuare ANPM, analizează cazurile de incertitudine referitoare la caracterizarea și încadrarea deșeurilor.

(4) Producătorii și deținătorii de deșeuri persoane juridice sunt obligați să efectueze și să dețină o caracterizare a deșeurilor periculoase generate din propria activitate și a deșeurilor care pot fi considerate periculoase din cauza originii sau compoziției, în scopul determinării posibilităților de amestecare, a metodelor de tratare și eliminare a acestora.

(5) Producătorii și deținătorii de deșeuri autorități publice de apărare, ordine publică și siguranță națională sunt obligați să încadreze în codurile prevăzute în anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 856/2002 privind evidența gestiunii deșeurilor și pentru aprobarea listei cuprinzând deșeurile, inclusiv deșeurile periculoase, cu completările ulterioare, fiecare tip de deșeu generat de propria activitate, pe baza reglementărilor specifice pentru gestionarea deșeurilor.

(...)

ART. 11

Reclasificarea deșeurilor periculoase ca deșeuri nepericuloase nu se poate realiza prin diluarea sau amestecarea acestora în scopul de a diminua concentrațiile inițiale de substanțe periculoase până la un nivel mai mic decât nivelul prevăzut pentru ca un deșeu să fie definit ca fiind periculos.

§8. Răspunderea extinsă a producătorului

ART. 12

(1) În vederea prevenirii, reutilizării, reciclării și a altor tipuri de valorificare a deșeurilor, autoritatea publică centrală pentru protecția mediului promovează sau, după caz, propune măsuri cu caracter legislativ ori nelegislativ prin care producătorul produsului, persoana fizică autorizată sau persoana juridică ce, cu titlu profesional, proiectează, produce, prelucrează, tratează, vinde ori importă produse este supus unui regim de răspundere extinsă a producătorului.

(2) Măsurile prevăzute la alin. (1) includ, fără a se limita la acestea, următoarele:

#M1

a) încurajarea proiectării de produse care să aibă un efect redus asupra mediului și care să genereze o cantitate scăzută de deșeuri în timpul producerii și al utilizării ulterioare și asigurarea valorificării și eliminării produselor care au devenit deșeuri în conformitate cu prevederile art. 4 alin. (1) - (3) și ale art. 20;

b) încurajarea producției dezvoltării și comercializării de produse cu utilizări multiple, durabile din punct de vedere tehnic și care, după ce devin deșeuri, pot fi valorificate și eliminate corespunzător, în condiții de siguranță pentru mediul înconjurător și sănătatea populației;

#B

c) acceptarea produselor returnate și a deșeurilor rezultate după ce produsele nu mai sunt folosite și asigurarea gestionării ulterioare a acestora fără a crea prejudicii asupra mediului sau sănătății populației, precum și asumarea răspunderii financiare;

d) punerea la dispoziția publicului a informațiilor disponibile cu privire la caracterul reutilizabil și reciclabil al produselor.

(3) În vederea aplicării răspunderii extinse a producătorului se iau în considerare fezabilitatea tehnică și viabilitatea economică, efectele globale asupra mediului și sănătății populației, precum și impactul social, cu respectarea necesității de a asigura buna funcționare a pieței interne.

(4) Răspunderea extinsă a producătorilor se aplică fără a aduce atingere responsabilităților prevăzute la art. 22 alin. (1) și art. 23 și legislației specifice privind fluxurile de deșeuri și a celei privind produsele.

#M3

(5) Pentru schemele de răspundere extinsă a producătorului promovate sau, după caz, propuse potrivit prevederilor alin. (1), autoritatea publică centrală pentru protecția mediului:

a) definește în mod clar rolurile și responsabilitățile tuturor celor implicați, inclusiv ale producătorilor care introduc produsele pe piața națională, ale organizațiilor care implementează răspunderea extinsă a producătorului în numele acestora, ale operatorilor publici și privați care gestionează deșeurile, ale autorităților locale și, după caz, ale operatorilor economici care reutilizează sau pregătesc deșeurile pentru reutilizare;

b) definește, în conformitate cu ierarhia deșeurilor, obiective de gestionare ale deșeurilor relevante pentru schema de răspundere extinsă a producătorului, pentru a atinge cel puțin obiectivele cantitative prevăzute de prezenta lege, de Legea nr. 249/2015 privind modalitatea de gestionare a

ambalajelor și a deșeurilor de ambalaje, cu modificările și completările ulterioare, Legea nr. 212/2015, cu modificările ulterioare, Hotărârea Guvernului nr. 1.132/2008 privind regimul bateriilor și acumulatorilor și al deșeurilor de baterii și acumulatori, cu modificările și completările ulterioare, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 5/2015 privind deșeurile de echipamente electrice și electronice, precum și alte obiective cantitative și/sau calitative considerate a fi relevante pentru schema de răspundere extinsă a producătorului;

c) asigură implementarea unui sistem de raportare care să colecteze datele referitoare la produsele introduse pe piața națională de producătorii cărora li se aplică răspunderea extinsă a producătorului și date privind colectarea și tratarea deșeurilor rezultate de la aceste produse cu specificarea, după caz, a fluxurilor de materiale, precum și a datelor relevante referitoare la obligațiile de la lit. b);

d) asigură tratament egal tuturor producătorilor, fără a impune producătorilor sarcini disproporționate, inclusiv pentru întreprinderile mici și mijlocii sau pentru cantități mici de produse;

e) se asigură prin campanii de informare și conștientizare ca deținătorii de deșeuri, care fac obiectul unor scheme de răspundere extinsă a producătorului, să fie informați cu privire la prevenirea producerii de deșeuri, cu privire la centrele de refolosire, pregătire pentru refolosire, la sistemele de colectare și la prevenirea aruncării necontrolate a acestora;

f) stabilește măsuri, în conformitate cu prevederile legale în vigoare, pentru ca deținătorii de deșeuri să își îndeplinească obligația de a încredința deșeurile către sistemele de colectare separată;

g) asigură că sumele plătite de către producător cu titlul de contribuții financiare pentru conformarea cu obligațiile privind răspunderea extinsă a producătorului acoperă următoarele costuri pentru produsele pe care le introduce pe piața națională:

(i) costurile de colectare separată, de transport și tratare, inclusiv tratarea necesară pentru îndeplinirea obiectivelor de gestionare a deșeurilor stabilite la nivelul Uniunii Europene, precum și costurile necesare pentru atingerea altor obiective prevăzute la lit. b), luând în calcul veniturile obținute din reutilizare, din vânzarea ca materii prime secundare a materialelor provenite din produsele lor sau din garanțiile nerevendicate;

(ii) costurile pentru furnizarea informațiilor adecvate deținătorilor de deșeuri, în conformitate

cu lit. e);

(iii) costurile de colectare și raportare a datelor potrivit prevederilor lit. c);

h) asigură, în cazul îndeplinirii în mod colectiv a obligațiilor de răspundere extinsă a producătorului:

(i) existența, acolo unde este posibil, a unor costuri distincte pentru tipuri de produse sau pentru grupe de produse similare, în principal luând în considerare durabilitatea lor, posibilitatea de a fi reparate sau reutilizate, reciclabilitatea lor și conținutul de substanțe periculoase, într-o abordare a întregului ciclu de viață aliniat cu cerințele relevante stabilite de legislația Uniunii Europene în baza criteriilor armonizate pentru asigurarea funcționării corespunzătoare a pieței interne europene;

(ii) ca toate costurile de gestionare a deșeurilor să nu le depășească pe cele necesare gestionării eficiente din punct de vedere economic, iar acestea să fie stabilite în mod transparent.

(6) Prevederile alin. (5) lit. g) nu se aplică în cazul schemelor stabilite în baza Legii nr. 212/2015, cu modificările ulterioare, a Hotărârii Guvernului nr. 1.132/2008, cu modificările și completările ulterioare, și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 5/2015.

(7) Producătorii sau organizațiile care implementează obligațiile privind răspunderea extinsă a producătorului trebuie să îndeplinească cumulativ următoarele condiții minime:

a) să desfășoare activitatea, cel puțin la nivelul unui județ, în mediul urban și rural, fără a se limita la localitățile acoperite de serviciul de salubritate;

b) să gestioneze o gamă de produse și materiale bine definite, cu precizarea tipurilor de deșeuri gestionate;

c) să asigure o disponibilitate corespunzătoare de sisteme de colectare în aria geografică în care își desfășoară activitatea;

d) să aibă resursele financiare sau, după caz, financiare și operaționale pentru îndeplinirea obligațiilor potrivit răspunderii extinse a producătorilor;

e) să instituie un mecanism de audit intern, după caz, completat cu un audit independent pentru evaluarea:

(i) managementului financiar, inclusiv conformarea cu prevederile referitoare la costuri;

(ii) calității datelor raportate, inclusiv cerințele Regulamentului (CE) nr. 1.013/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2006 privind transferurile de deșeuri, cu modificările ulterioare;

f) să facă publice informațiile privind îndeplinirea obiectivelor prevăzute la alin. (5) lit. b);

g) în cazul organizațiilor care implementează obligațiile privind răspunderea extinsă a producătorului să facă publice informațiile privind:

(i) acționarii/asociații și membrii;

(ii) contribuțiile/tarifele plătite de producători pe unitatea de produs sau pe tona de produs introdus pe piața națională;

(iii) procedura de selectare a operatorilor economici care gestionează deșeurile respective.

(8) Producătorii sau organizațiile care implementează răspunderea extinsă a producătorului trebuie să asigure continuitatea organizării serviciilor de gestionare a deșeurilor de ambalaje pe parcursul întregului an, chiar dacă obiectivele minime în sarcina lor au fost îndeplinite.

(9) Pentru autorizarea și supravegherea implementării îndeplinirii în mod colectiv a obligațiilor privind răspunderea extinsă a producătorului, se înființează în cadrul Ministerului Mediului Comisia de supraveghere a răspunderii extinse a producătorilor, denumită în continuare Comisia.

(10) Structura specifică și regulamentul de funcționare ale Comisiei se stabilesc prin ordin al ministrului mediului.

#M4

(11) *** Abrogat

#B

§9. Valorificarea deșeurilor

ART. 13

Producătorii de deșeuri și deținătorii de deșeuri au obligația valorificării acestora, cu respectarea prevederilor art. 4 alin. (1) - (3) și art. 20.

#M2

ART. 14

(1) Pentru asigurarea unui grad înalt de valorificare, producătorii de deșeuri și deținătorii de deșeuri sunt obligați să colecteze separat cel puțin următoarele categorii de deșeuri: hârtie, metal, plastic și sticlă.

#M1

(2) Operatorii economici care colectează și/sau transportă deșeuri au obligația de a asigura colectarea separată a acestora și de a nu le amesteca în timpul transportului.

#B

ART. 15

(1) Unitățile și întreprinderile care valorifică deșeurile au următoarele obligații:

- a) să dețină spații special amenajate pentru stocarea deșeurilor în condiții care să garanteze reducerea riscului pentru sănătatea umană și deteriorării calității mediului;
- b) să evite formarea de stocuri de deșeuri care urmează să fie valorificate, precum și de produse rezultate în urma valorificării care ar putea genera fenomene de poluare a mediului sau care să prezinte riscuri asupra sănătății populației;
- c) să adopte cele mai bune tehnici disponibile în domeniul valorificării deșeurilor, în momentul achiziției.

(2) Operatorii economici care desfășoară operațiuni de valorificare a deșeurilor, prevăzute în anexa nr. 3, se înscriu la Ministerul Economiei.

(3) Procedura de înscriere pentru operatorii economici prevăzuți la alin. (2) se stabilește prin ordin al ministrului economiei*), cu avizul ministrului mediului și schimbărilor climatice, în termen de 120 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

#CIN

*) A se vedea Ordinul ministrului economiei, comerțului și relațiilor cu mediul de afaceri nr. 1422/2016 pentru aprobarea Procedurii de înscriere la Ministerul Economiei, Comerțului și Relațiilor cu Mediul de Afaceri a operatorilor economici care desfășoară operațiuni de valorificare a deșeurilor.

#B

§10. Reutilizarea și reciclarea

ART. 16

(1) Autoritățile administrației publice centrale cu atribuții în domeniul protecției mediului adoptă sau, după caz, propun măsuri adecvate pentru promovarea reutilizării produselor și activităților de pregătire a acestora pentru reutilizare în special prin:

- a) stimularea realizării unor rețele pentru repararea și reutilizarea produselor;
- b) utilizarea instrumentelor economice;
- c) introducerea unor criterii referitoare la achizițiile publice;
- d) stabilirea de obiective cantitative sau alte măsuri.

(2) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului promovează reciclarea de înaltă calitate prin aplicarea colectării separate a deșeurilor, în măsura în care este fezabilă din punct de vedere tehnic, economic și de mediu și se conformează cu standardele de calitate în sectorul de reciclare respectiv, prin acte normative care se supun aprobării Guvernului.

#M3

ART. 17

(1) Autoritățile administrației publice locale ale unităților administrativ-teritoriale sau, după caz, subdiviziunile administrativ-teritoriale ale municipiilor, respectiv asociațiile de dezvoltare intercomunitară ale acestora, au următoarele obligații:

#M4

a) să asigure colectarea separată pentru cel puțin deșeurile de hârtie, metal, plastic și sticlă din deșeurile municipale, să stabilească dacă gestionarea acestor deșeuri se face în cadrul unui singur contract al serviciului de salubritate și să organizeze atribuirea conform deciziei luate;

#M3

b) să atingă, până la data de 31 decembrie 2020, un nivel de pregătire pentru reutilizare și reciclare de minimum 50% din masa totală generată, cel puțin pentru deșeurile de hârtie, metal, plastic și sticlă provenind din deșeurile menajere sau, după caz, din alte surse, în măsura în care aceste fluxuri de deșeuri sunt similare deșeurilor care provin din gospodării;

c) să includă în caietele de sarcini și în contractele de delegare a gestiunii serviciului de salubritate, în aplicarea principiilor de la art. 3 alin. (1) lit. c) și f) din Legea serviciului de salubritate a localităților nr. 101/2006, republicată, cu modificările ulterioare, tarife distincte pentru activitățile desfășurate de operatorii de salubritate pentru gestionarea deșeurilor prevăzute la lit. a), respectiv pentru gestionarea deșeurilor, altele decât cele prevăzute la lit. a);

#M4

d) să stabilească și să includă în caietele de sarcini, în contractele de delegare a gestiunii serviciului de salubritate și în regulamentele serviciului de salubritate indicatori de performanță pentru fiecare activitate din cadrul serviciului de salubritate, care să cuprindă indicatorii prevăzuți în anexa nr. 7, astfel încât să atingă începând cu anul 2020 obiectivele de reciclare prevăzute la lit. b), și penalități pentru nerealizarea lor;

e) să implementeze, începând cu data de 1 ianuarie 2019, dar nu mai târziu de data de 30 iunie 2019, cu respectarea prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 21/1992 privind protecția consumatorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, instrumentul economic "plătește pentru cât arunci", bazat pe cel puțin unul dintre următoarele elemente:

(i) volum;

(ii) frecvență de colectare;

(iii) greutate;

(iv) saci de colectare personalizați;

f) să stabilească și să aprobe, începând cu data de 1 ianuarie 2019, dar nu mai târziu de data de 30 iunie 2019, pentru beneficiarii serviciului de salubritate tarife distincte pentru gestionarea deșeurilor prevăzute la lit. a), respectiv pentru gestionarea deșeurilor, altele decât cele prevăzute la lit. a) și sancțiunile aplicate în cazul în care beneficiarul serviciului nu

separă în mod corespunzător cele două fluxuri de deșeuri;

#M3

g) să includă, începând cu data de 1 ianuarie 2019, în tarifele prevăzute la lit. f) pentru gestionarea deșeurilor prevăzute la lit. a) contribuția pentru economia circulară prevăzută în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 196/2005 privind Fondul pentru mediu, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 105/2006, cu modificările și completările ulterioare, numai pentru deșeurile destinate a fi eliminate prin depozitare rezultate din aplicarea indicatorilor de performanță prevăzuți în contracte;

h) să includă, începând cu data de 1 ianuarie 2019, în tarifele prevăzute la lit. f) pentru gestionarea deșeurilor, altele decât cele prevăzute la lit. a), contribuția pentru economia circulară prevăzută în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 196/2005 privind Fondul pentru mediu, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 105/2006, cu modificările și completările ulterioare, pentru deșeurile destinate a fi eliminate prin depozitare;

i) să stabilească în sarcina operatorilor de salubritate suportarea contribuției pentru economia circulară pentru cantitățile de deșeuri municipale destinate a fi depozitate care depășesc cantitățile corespunzătoare indicatorilor de performanță prevăzuți în contracte.

(2) Producătorii au obligația să acopere, începând cu data de 1 ianuarie 2019, costurile de gestionare a deșeurilor din deșeurile municipale pentru care se aplică răspunderea extinsă a producătorului stabilite prin actele normative care reglementează respectivele fluxuri de deșeuri.

(3) Titularii pe numele cărora au fost emise autorizații de construire și/sau desființări conform Legii nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată, cu modificările și completările ulterioare, au obligația să gestioneze deșeurile din construcții și desființări, astfel încât să atingă progresiv, până la data de 31 decembrie 2020, potrivit anexei nr. 6, un nivel de pregătire pentru reutilizare, reciclare și alte operațiuni de valorificare materială, inclusiv operațiuni de rambleiere care utilizează deșeuri pentru a înlocui alte materiale, de minimum 70% din masa cantităților de deșeuri nepericuloase provenite din activități de construcție și desființări, cu excepția materialelor geologice naturale definite la categoria 17 05 04 din anexa la Decizia Comisiei 2014/955/UE.

#M3

ART. 18

(1) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului consemnează stadiul îndeplinirii obiectivelor prevăzute la art. 17 alin. (1) lit. b) și alin. (3) în raportul prevăzut la art. 48 alin. (3).

#B

(2) În cazul neîndeplinirii obiectivelor, în raport se includ motivele eșecului respectiv și măsurile pe care toți factorii implicați intenționează să le ia în vederea îndeplinirii obiectivelor respective.

§11. Eliminarea

ART. 19

(1) Producătorii de deșeuri și deținătorii de deșeuri au obligația să supună deșeurile care nu au fost valorificate unei operațiuni de eliminare în condiții de siguranță, care îndeplinește cerințele art. 20.

(2) Operatorii economici autorizați din punctul de vedere al protecției mediului pentru activitatea de eliminare a deșeurilor au

următoarele obligații:

- a) să asigure eliminarea în totalitate a deșeurilor care le sunt încredințate;
- b) să folosească cele mai bune tehnici disponibile și care nu implică costuri excesive pentru eliminarea deșeurilor;
- c) să amplaseze și să amenajeze instalația de eliminare a deșeurilor într-un spațiu și în condiții stabilite de autoritățile teritoriale pentru protecția mediului competente;
- d) să introducă în instalația de eliminare numai deșeurile menționate în autorizația emisă de autoritățile competente și să respecte tehnologia de eliminare aprobată de acestea.

(3) Abandonarea deșeurilor este interzisă.

(4) Eliminarea deșeurilor în afara spațiilor autorizate în acest scop este interzisă.

§12. Protecția sănătății populației și a mediului

ART. 20

Gestionarea deșeurilor trebuie să se realizeze fără a pune în pericol sănătatea umană și fără a dăuna mediului, în special:

- a) fără a genera riscuri pentru aer, apă, sol, faună sau floră;
- b) fără a crea disconfort din cauza zgomotului sau a mirosurilor;
- c) fără a afecta negativ peisajul sau zonele de interes special.

§13. Costurile

ART. 21

(1) În conformitate cu principiul "poluatorul plătește", costurile operațiunilor de gestionare a deșeurilor se suportă de către producătorul de deșeuri sau, după caz, de deținătorul actual ori anterior al deșeurilor.

(2) La propunerea autorității publice centrale pentru protecția mediului, prin actul normativ care reglementează categoria de deșeuri se stabilesc cazurile în care costurile gestionării deșeurilor urmează să fie suportate în întregime sau parțial de către producătorul produsului din care derivă deșeul respectiv și eventuala participare a distribuitorilor unui asemenea produs la aceste costuri.

(3) În cazul deșeurilor abandonate și în cazul în care producătorul/deținătorul de deșeuri este necunoscut, cheltuielile legate de curățarea și refacerea mediului, precum și cele de transport, valorificare, recuperare/reciclare, eliminare sunt suportate de către autoritatea administrației publice locale.

(4) După identificarea producătorului/deținătorului de deșeuri, acesta este obligat să suporte atât cheltuielile prevăzute la alin. (3), efectuate de autoritatea administrației publice locale, cât și pe cele legate de acțiunile întreprinse pentru identificare.

§14. Responsabilitatea pentru gestionarea deșeurilor

ART. 22

(1) Producătorul de deșeuri sau, după caz, orice deținător de deșeuri are obligația de a efectua operațiunile de tratare în conformitate cu prevederile art. 4 alin. (1) - (3) și art. 20 sau de a transfera aceste operațiuni unui operator economic autorizat care desfășoară activități de tratare a deșeurilor sau unui operator public ori privat de colectare a deșeurilor în conformitate cu prevederile art. 4 alin. (1) - (3) și art. 20.

#M2

(2) Operatorii economici care efectuează operații de colectare și transport de deșeuri au obligația să livreze și să transporte deșeurile numai la instalații autorizate pentru efectuarea operațiunilor de sortare, tratare, reciclare și depozitare, cu respectarea prevederilor art. 20.

#M3

(3) Persoanele juridice care dețin autorizație/autorizație integrată de mediu au obligația să desemneze o persoană, din rândul angajaților proprii, care să urmărească și să asigure îndeplinirea obligațiilor prevăzute de prezenta lege sau să delege această obligație unei terțe persoane.

#B

(4) Persoanele desemnate, prevăzute la alin. (3), trebuie să fie instruite în domeniul gestiunii deșeurilor, inclusiv a deșeurilor periculoase, ca urmare a absolvirii unor cursuri de specialitate.

ART. 23

(1) Producătorul sau deținătorul care transferă deșeuri către una dintre persoanele fizice ori juridice prevăzute la art. 22 alin. (1) în vederea efectuării unor operațiuni de tratare preliminară operațiunilor de valorificare sau de eliminare completă nu este scutit de responsabilitatea pentru realizarea operațiunilor de valorificare ori de eliminare completă.

(2) La propunerea autorității publice centrale pentru protecția mediului, prin actul normativ care reglementează categoria de deșeuri se stabilesc condițiile cu privire la responsabilitatea gestionării deșeurilor și cazurile în care producătorului inițial de deșeuri îi revine responsabilitatea pentru întregul lanț al procesului de tratare sau cazurile în care responsabilitatea producătorului și a deținătorului de deșeuri se poate împărți ori delega între factorii implicați în lanțul procesului de tratare.

(3) La propunerea autorității publice centrale pentru protecția mediului, prin actul normativ care reglementează categoria de deșeuri, în conformitate cu prevederile art. 12, se stabilește dacă organizarea activităților de gestionare a deșeurilor revine parțial sau în totalitate producătorului produsului din care derivă deșeul respectiv și măsura în care distribuitorul produsului respectiv participă la această responsabilitate.

(4) Prevederile alin. (2) și (3) se aplică în măsura în care studiile de evaluare efectuate la solicitarea autorității publice centrale pentru protecția mediului stabilesc oportunitatea împărțirii responsabilității privind gestionarea deșeurilor.

(5) În cazul în care împărțirea responsabilității privind tratarea deșeurilor implică transportul deșeurilor peste frontiera României, acesta se poate realiza numai cu respectarea prevederilor comunitare referitoare la transferurile de deșeuri.

(6) La controlul și supravegherea transporturilor deșeurilor peste frontiera României se iau în considerare perioadele de tranziție prevăzute în Tratatul de aderare a României la Uniunea Europeană, precum și cele prevăzute prin Hotărârea Guvernului nr. 788/2007 privind stabilirea unor măsuri pentru aplicarea Regulamentului Parlamentului European și al Consiliului (CE) nr.1.013/2006 privind transferul de deșeuri, cu modificările și completările ulterioare.

(...)

§18. Etichetarea deșeurilor periculoase

#M1

ART. 28

(1) Producătorii și deținătorii de deșeuri sunt obligați să se asigure că pe durata efectuării operațiunilor de colectare, transport și stocare a deșeurilor periculoase, acestea sunt ambalate și etichetate potrivit prevederilor Regulamentului (CE) nr. 1.272/2008 al Parlamentului European și al

Consiliului din 16 decembrie 2008 privind clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și a amestecurilor, de modificare și de abrogare a directivelor 67/548/CEE și 1999/45/CE, precum și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1.907/2006.

#B

(2) Transferul deșeurilor periculoase pe teritoriul național trebuie să fie însoțit de documentul de identificare prevăzut în anexa IB la Regulamentul (CE) nr. 1.013/2006, cu modificările și completările ulterioare.

§19. Deșeurile periculoase rezultate din gospodării

ART. 29

(1) Prevederile art. 26 - 28 și 49 nu se aplică deșeurilor municipale amestecate, provenite din gospodăriile populației.

(2) Prevederile art. 28 și 49 nu se aplică fracțiunilor separate de deșeuri periculoase provenind din gospodăriile populației până când acestea nu sunt acceptate pentru colectare, eliminare sau valorificare de către o unitate ori întreprindere care a obținut o autorizație sau a fost înregistrată potrivit prevederilor art. 32 sau 36.

(...)

§21. Biodeșeurile

ART. 31

(1) Autoritățile administrației publice locale, potrivit prevederilor art. 4 alin. (1) - (3) și art. 20, au următoarele responsabilități:

#M2

a) să colecteze separat biodeșeurile, în vederea valorificării acestora;

#B

b) să trateze biodeșeurile într-un mod care asigură un înalt nivel de protecție a mediului;

c) să folosească materiale sigure pentru mediu, produse din biodeșeuri;

d) să încurajeze compostarea individuală în gospodării.

(2) Deșeurile biodegradabile provenite din parcuri și grădini trebuie să fie colectate separat și transportate la stațiile de compostare sau pe platforme individuale de compostare.

(3) În cazul în care biodeșeurile colectate separat conțin substanțe periculoase, se interzice tratarea acestora în stații de compostare.

(...)

§27. Programe de prevenire a generării deșeurilor

ART. 42

(1) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului, potrivit prevederilor art. 1 și 4, adoptă, până la data de 12 decembrie 2013, programe de prevenire a generării deșeurilor la nivel național.

(2) Programele de prevenire a generării deșeurilor pot să facă parte din planurile de gestionare a deșeurilor prevăzute la art. 37, din alte programe de politici de mediu sau să fie elaborate ca programe distincte.

(3) În cazul în care programele prevăzute la alin. (1) sunt integrate în planurile de gestionare a deșeurilor sau în alte programe, măsurile de prevenire a generării deșeurilor trebuie identificate clar.

(4) Programele prevăzute la alin. (1) stabilesc obiective de prevenire a generării deșeurilor.

(5) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului descrie măsurile de prevenire existente și evaluează utilitatea exemplelor de măsuri prevăzute în anexa nr. 5 sau a altor măsuri corespunzătoare.

(6) Scopul obiectivelor și măsurilor prevăzute la alin. (4) și (5) este eliminarea legăturii dintre creșterea economică și impactul asupra mediului asociat cu generarea de deșeuri.

(7) Autoritatea publică centrală pentru protecția mediului stabilește valorile de referință calitative sau cantitative specifice, adecvate pentru măsurile de prevenire a generării deșeurilor, adoptate pentru a monitoriza și evalua progresul măsurilor, și poate stabili și alte obiective calitative ori cantitative și indicatori specifici pe lângă cele prevăzute de legislația comunitară, pe baza unor studii de evaluare.

ART. 43

(1) Persoana juridică ce exercită o activitate de natură comercială sau industrială, având în vedere rezultatele unui audit de deșeuri, este obligată să întocmească și să implementeze, începând cu anul 2012, un program de prevenire și reducere a cantităților de deșeuri generate din activitatea proprie sau, după caz, de la orice produs fabricat, inclusiv măsuri care respectă un anumit design al produselor, și să adopte măsuri de reducere a pericolozității deșeurilor.

(2) Programul prevăzut la alin. (1) se poate elabora și de către o terță persoană/asociație profesională.

(...)

§29. Participarea publicului

ART. 46

(1) Autoritățile publice teritoriale pentru protecția mediului care elaborează și promovează planurile de gestionare a deșeurilor și programele de prevenire a generării deșeurilor afișează pe site-ul propriu planurile și programele, astfel încât părțile interesate, autoritățile relevante, precum și publicul să aibă:

a) posibilitatea de a participa la elaborarea lor;

b) acces la acestea, odată elaborate.

#M1

(2) Participarea părților interesate, a autorităților relevante și a publicului la elaborarea planurilor și programelor promovate se realizează potrivit prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 1.076/2004 privind stabilirea procedurii de realizare a evaluării de mediu pentru planuri și programe, cu modificările ulterioare, Hotărârii Guvernului nr. 564/2006 privind cadrul de realizare a participării publicului la elaborarea anumitor planuri și programe în legătură cu mediul, Legii nr. 52/2003 privind

transparența decizională în administrația publică, republicată, Legii nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, cu modificările și completările ulterioare, după caz.

(...)

ART. 51

Ministerul Mediului are următoarele atribuții:

#B

- a) elaborează Strategia națională de gestionare a deșeurilor și PNGD;
- b) inițiază și propune spre adoptare proiecte de acte normative care privesc gestionarea deșeurilor;
- c) avizează reglementările specifice în domeniul gestionării deșeurilor, elaborate de celelalte autorități publice;
- d) monitorizează impactul activităților de producere și gestionare a deșeurilor asupra factorilor de mediu;
- e) controlează și reglementează, prin unitățile subordonate, activitățile de gestionare a deșeurilor, în conformitate cu atribuțiile și competențele stabilite prin lege;
- f) autorizează, prin unitățile sale subordonate, operațiunile prevăzute în anexele nr. 2 și 3;
- g) prezintă anual Guvernului rapoarte privind gestionarea deșeurilor;
- h) organizează împreună cu celelalte autorități publice centrale și locale și cu organizațiile neguvernamentale programe de instruire și educare a populației în domeniul gestionării deșeurilor;
- i) gestionează asistența financiară din fonduri externe nerambursabile acordate României pentru domeniul gestiunii deșeurilor, în limita domeniului său de activitate;
- j) îndeplinește funcția de autoritate de management în sectorul gestiunii deșeurilor pentru proiectele finanțate de asistența financiară din fonduri externe nerambursabile acordate României.

ART. 52

Ministerul Sănătății are următoarele atribuții:

- a) evaluează, prin structurile competente, posibilul impact asupra sănătății populației determinat de funcționarea obiectivelor generatoare de deșeuri de orice fel și/sau a obiectivelor care procesează deșeuri;

#M1

- b) elaborează strategia și programul de gestionare a deșeurilor rezultate din activitatea medicală și orice alte activități care generează deșeurile prevăzute la clasa 18, subclasa 18 01 din anexa la Decizia Comisiei 2014/955/UE, și asigură condițiile de ducere la îndeplinire a acestora;
- c) elaborează reglementări specifice pentru gestionarea deșeurilor provenite din activitățile medicale și orice alte activități care generează deșeurile prevăzute la clasa 18, subclasa 18 01 din anexa la Decizia Comisiei 2014/955/UE, cu avizul autorității publice centrale pentru protecția mediului;

#B

- d) monitorizează și controlează activitățile de gestionare a deșeurilor, în conformitate cu atribuțiile și competențele stabilite prin lege;

#M1

e) coordonează implementarea prevederilor legale în domeniul gestionării deșeurilor rezultate din activitatea medicală și orice alte activități care generează deșeurile prevăzute la clasa 18, subclasa 18 01 din anexa la Decizia Comisiei 2014/955/UE;

#B

f) aprobă fonduri autorităților de sănătate publică județene și a municipiului București pentru monitorizarea și controlul activităților legate de gestionarea deșeurilor rezultate din activitatea medicală la nivel local;

#M1

g) gestionează baza de date a deșeurilor rezultate din activitatea medicală și orice alte activități care generează deșeurile prevăzute la clasa 18, subclasa 18 01 din anexa la Decizia Comisiei 2014/955/UE de modificare a Deciziei 2000/532/CE de stabilire a unei liste de deșeuri în temeiul Directivei 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului;

#B

h) asigură, la nivelul fiecărei unități sanitare, prin Casa Națională de Asigurări de Sănătate, fondurile necesare pentru gestionarea deșeurilor.

(...)

ART. 59

(1) Autoritățile administrației publice locale, inclusiv a municipiului București, au următoarele obligații:

A. la nivel de comune, orașe și municipii, inclusiv la nivelul municipiului București:

a) asigură implementarea la nivel local a obligațiilor privind gestionarea deșeurilor asumate prin Tratatul de aderare a României la Uniunea Europeană;

#M1

b) urmăresc și asigură îndeplinirea prevederilor din PJGD;

#B

c) elaborează strategii și programe proprii pentru gestionarea deșeurilor;

d) hotărăsc asocierea sau cooperarea cu alte autorități ale administrației publice locale, cu persoane juridice române sau străine, cu organizații neguvernamentale și cu alți parteneri sociali pentru realizarea unor lucrări de interes public privind gestiunea deșeurilor, în condițiile prevăzute de lege;

e) asigură și răspund pentru colectarea separată, transportul, neutralizarea, valorificarea și eliminarea finală a deșeurilor, inclusiv a deșeurilor menajere periculoase, potrivit prevederilor legale în vigoare;

#M3

f) asigură spațiile necesare pentru colectarea separată a deșeurilor, dotarea acestora cu containere specifice fiecărui tip de deșeu și dezvoltă în mod corespunzător centrele înființate potrivit prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 5/2015 pentru a oferi populației posibilitatea de a se debarasa, fără plată, de deșeuri de hârtie și carton, sticlă, metal, materiale plastice, lemn, textile,

ambalaje, deșeuri de echipamente electrice și electronice, deșeuri de baterii și acumulatori și deșeuri voluminoase, inclusiv saltele și mobilă;

g) asigură informarea locuitorilor prin mijloace adecvate și prin postare pe site-ul propriu, asupra sistemului de gestionare a deșeurilor din cadrul localităților, inclusiv cu privire la centrele prevăzute la lit. f);

#B

h) acționează pentru refacerea și protecția mediului;

i) asigură și răspund pentru monitorizarea activităților legate de gestionarea deșeurilor rezultate din activitatea medicală;

B. la nivel județean și la nivelul municipiului București:

#M1

a) elaborează, adoptă și revizuiesc PJGD/PMGD;

#B

b) coordonează activitatea consiliilor locale, în vederea realizării serviciilor publice de interes județean privind gestionarea deșeurilor;

#M1

c) acordă consiliilor locale sprijin și asistență tehnică în implementarea PJGD;

#B

d) hotărăsc asocierea sau cooperarea cu alte autorități ale administrației publice locale, cu persoane juridice române sau străine, cu organizații neguvernamentale și cu alți parteneri sociali pentru realizarea unor lucrări de interes public privind gestiunea deșeurilor, în condițiile prevăzute de lege;

e) analizează propunerile făcute de consiliile locale, în vederea elaborării de prognoze pentru refacerea și protecția mediului;

f) urmăresc și asigură respectarea de către consiliile locale a prevederilor prezentei legi;

g) asigură monitorizarea activităților legate de gestionarea deșeurilor rezultate din activitatea medicală.

(2) Autoritățile administrației publice locale a unităților administrativ-teritoriale și a municipiului București aprobă, prin hotărâri ale consiliului local/județean/general, măsurile necesare pentru interzicerea abandonării, aruncării sau gestionării necontrolate a deșeurilor.

#M3

(3) Pentru deșeurile generate în gospodăriile populației, autoritățile administrației publice locale a unităților administrativ-teritoriale și a municipiului București și, după caz, Asociația de dezvoltare intercomunitară încheie contracte, parteneriate sau alte forme de colaborare cu organizațiile care implementează obligațiile privind răspunderea extinsă a producătorului în vederea îndeplinirii obiectivelor stabilite prin actele normative care transpun directivele individuale.

(4) Unitățile administrativ-teritoriale sau subdiviziunile administrativ-teritoriale ale municipiilor au dreptul de a solicita organizațiilor care implementează obligațiile privind răspunderea extinsă a

producătorului acoperirea costurilor de gestionare pentru deșeurile municipale care fac obiectul răspunderii extinse a producătorului, stabilite în baza actului normativ care reglementează fluxul specific al respectivelor deșeuri, și au obligația de a stabili modalitatea prin care se plătesc serviciile aferente acelor deșeuri, prestate de operatorii de salubritate.

#M4

(5) Pentru deșeurile care fac obiectul răspunderii extinse a producătorului care se regăsesc în deșeurile municipale, acoperirea costurilor se face de către organizațiile care implementează obligațiile privind răspunderea extinsă a producătorului și fără impunerea unor costuri suplimentare în sarcina utilizatorilor serviciului de salubritate.

#M3

(6) Asociațiile de dezvoltare intercomunitară sau unitățile administrativ-teritoriale sau subdiviziunile administrativ-teritoriale ale municipiilor utilizează sumele încasate pentru acoperirea costurilor de gestionare pentru deșeurile municipale care fac obiectul răspunderii extinse a producătorului exclusiv pentru scopurile cărora le sunt destinate.

(...)

ART. 63

(1) Constituie infracțiuni și se pedepsesc cu închisoare de la 3 ani la 5 ani sau cu amendă următoarele fapte:

#B

a) importul de aparate, instalații, echipamente, utilaje, substanțe și produse folosite și uzate, din categoria deșeurilor interzise la import;

b) neluarea sau nerespectarea măsurilor obligatorii în desfășurarea activităților de colectare, tratare, transport, valorificare și eliminare a deșeurilor periculoase;

c) comercializarea, abandonarea și/sau neasigurarea încărcăturii deșeurilor pe durata și pe parcursul tranzitării teritoriului României;

d) refuzul de returnare în țara de origine a deșeurilor introduse în țară în alte scopuri decât cel al eliminării și pentru care s-a dispus măsura returnării de către autoritatea competentă;

e) introducerea în țară a deșeurilor în scopul eliminării și/sau neutilizarea acestora în scopul pentru care au fost introduse;

f) acceptarea de către operatorii de depozite/incineratoare, în vederea eliminării, a deșeurilor introduse ilegal în țară și/sau a deșeurilor introduse în țară în alte scopuri decât cel al eliminării și care nu au putut fi utilizate în scopul pentru care au fost introduse.

(2) Tentativa se pedepsește.

§36. Dispoziții finale

ART. 64

Administrațiile zonelor libere sunt obligate să aplice prevederile prezentei legi în zonele pe care le administrează.

ART. 65

La propunerea autorității publice centrale pentru protecția mediului, Guvernul va aproba prin hotărâre modalitatea de gestionare a categoriilor de deșeuri prevăzute în prezenta lege.

ART. 66

Accesul publicului la fundamentarea deciziilor privind realizarea unor proiecte de investiții, precum și a planurilor naționale, județene și sectoriale privind gestionarea deșeurilor se face în condițiile legii.

#M3

ART. 67

(1) Anexele nr. 1 - 7 fac parte integrantă din prezenta lege.

#B

(2) Anexele se actualizează prin hotărâre a Guvernului

(...)

*

Prezenta lege transpune în legislația națională Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind deșeurile și de abrogare a anumitor directive, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE) seria L nr. 312 din 22 noiembrie 2008.

ANEXA 1

Semnificația unor termeni în sensul prezentei legi

1. audit de deșeuri - o evaluare sistematică, documentată, periodică și obiectivă a performanței sistemului de management și a proceselor de gestiune a deșeurilor cu scopul de a facilita controlul managementului deșeurilor și al valorificării deșeurilor generate, precum și de a evalua respectarea politicii de mediu, inclusiv realizarea obiectivelor, performanța întreprinderii referitoare la prevenirea și reducerea producerii de deșeuri din propria activitate și performanța întreprinderii referitoare la reducerea nocivității deșeurilor;

2. autorități competente - autoritățile publice pentru protecția mediului, respectiv autoritatea publică centrală pentru protecția mediului, Agenția Națională pentru Protecția Mediului, agențiile pentru protecția mediului, Administrația Rezervației Biosferei "Delta Dunării", precum și alte autorități care potrivit competențelor legale asigură reglementarea și controlul activităților în domeniul gestionării deșeurilor;

#M3

3. biodeșeuri - deșeuri biodegradabile provenite din grădini și parcuri, deșeurile alimentare sau cele provenite din bucătăriile gospodăriilor private, din birouri, cantine, restaurante, comerțul cu ridicata, de la firme de catering și magazinele de vânzare cu amănuntul, deșeuri similare provenite din unitățile de prelucrare a produselor alimentare;

#B

4. broker - orice întreprindere/operator economic care se ocupă de valorificarea sau eliminarea deșeurilor în numele altor persoane, inclusiv brokerii care nu intră fizic în posesia deșeurilor;

#M1

5. cele mai bune tehnici disponibile - cele mai bune tehnici disponibile, definite la art. 3 lit. j) din Legea nr. 278/2013 privind emisiile industriale;

#B

6. colectare - strângerea deșeurilor, inclusiv sortarea și stocarea preliminară a deșeurilor în vederea transportării la o instalație de tratare;

#M2

7. colectare separată - colectarea în cadrul căreia un flux de deșeuri este păstrat separat în funcție de tipul și natura deșeurilor, cu scopul de a facilita valorificarea sau tratarea specifică a acestora;

#M3

7¹. colector - orice întreprindere/operator economic care desfășoară o activitate autorizată de colectare și acționează în nume propriu pentru strângerea deșeurilor de la terți în vederea transportării la o instalație de tratare;

#B

8. comerciant - orice întreprindere/operator economic care acționează în nume propriu pentru cumpărarea și pentru vânzarea ulterioară a deșeurilor, inclusiv acei comercianți care nu intră fizic în posesia deșeurilor;

9. deșeu - orice substanță sau obiect pe care deținătorul îl aruncă ori are intenția sau obligația să îl arunce;

#M3

9¹. deșeuri din construcții și desființări - deșeuri provenite din activități de construcție și desființare;

9². deșeuri municipale:

a) deșeuri amestecate și deșeuri colectate separat de la gospodării, inclusiv hârtia și cartonul, sticla, metalele, materialele plastice, biodeșeurile, lemnul, textilele, ambalajele, deșeurile de echipamente electrice și electronice, deșeurile de baterii și acumulatori și deșeurile voluminoase, inclusiv saltelele și mobila;

b) deșeuri amestecate și deșeuri colectate separat din alte surse în cazul în care deșeurile respective sunt similare ca natură și compoziție cu deșeurile menajere. Deșeurile municipale nu includ deșeurile de producție, agricultură, silvicultură, pescuit, fose septice și rețeaua de canalizare și tratare, inclusiv nămolul de epurare, vehiculele scoase din uz și deșeurile provenite din activități de construcție și desființări;

#B

10. deținător de deșeuri - producătorul deșeurilor sau persoana fizică ori juridică ce se află în posesia acestora;

11. deșeuri periculoase - orice deșeuri care prezintă una sau mai multe din proprietățile periculoase prevăzute în anexa nr. 4*) la lege;

#CIN

*) Conform art. V din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 68/2016 (#M1), orice trimitere la anexa nr. 4 se consideră făcută la prevederile Regulamentului (UE) nr. 1.357/2014 al Comisiei din 18 decembrie 2014 de înlocuire a anexei III la Directiva 2008/98/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind deșeurile și de abrogare a anumitor directive.

#B

12. eliminare - orice operațiune care nu este o operațiune de valorificare, chiar și în cazul în care una dintre consecințele secundare ale acesteia ar fi recuperarea de substanțe sau de energie. Anexa nr. 2 la lege stabilește o listă a operațiunilor de eliminare, listă care nu este exhaustivă;

13. evaluarea ciclului de viață - în legătură cu un produs, o evaluare a efectelor asupra mediului determinate de producția, distribuția, comercializarea și utilizarea produsului, inclusiv valorificarea și eliminarea acestuia, inclusiv utilizarea energiei și materiilor prime și producția de deșeuri din oricare dintre activitățile menționate;

14. gestionarea deșeurilor - colectarea, transportul, valorificarea și eliminarea deșeurilor, inclusiv supervizarea acestor operațiuni și întreținerea ulterioară a amplasamentelor de eliminare, inclusiv acțiunile întreprinse de un comerciant sau un broker;

#M3

15. pregătirea pentru reutilizare - operațiunile de verificare, curățare sau valorificare prin reparare, prin care produsele sau componentele produselor care au devenit deșeuri sunt pregătite pentru a fi reutilizate fără altă preprocesare;

#B

16. prevenire - măsurile luate înainte ca o substanță, un material sau un produs să devină deșeu, care reduc:

- a) cantitatea de deșeuri, inclusiv prin reutilizarea produselor sau prelungirea duratei de viață a acestora;
- b) impactul negativ al deșeurilor generate asupra mediului și sănătății populației; sau
- c) conținutul de substanțe nocive al materialelor și produselor;

#M3

17. producător de deșeuri - producătorul inițial de deșeuri sau orice persoană care efectuează operațiuni de preprocesare, amestecare sau de alt tip, care duc la modificarea naturii sau a compoziției acestor deșeuri;

17^1. producător inițial de deșeuri - orice persoană ale cărei activități generează deșeuri;

17^2. rambleiere - operațiune de valorificare în cadrul căreia se folosesc deșeuri nepericuloase adecvate în scopuri de refacere în zonele în care s-au efectuat excavări sau în scopuri de amenajare a teritoriului. Deșeurile trebuie să înlocuiască materiale care nu sunt deșeuri, să fie adecvate pentru scopurile menționate mai sus și să se limiteze la cantitatea strict necesară pentru atingerea acestor scopuri;

18. reciclare - orice operațiune de valorificare prin care deșeurile sunt reprocesate în produse, materiale sau substanțe pentru a-și îndeplini funcția lor inițială sau pentru alte scopuri. Aceasta include reprocesarea materialelor organice, dar nu include valorificarea energetică și reprocesarea în vederea folosirii materialelor drept combustibil sau pentru operațiunile de rambleiere;

#B

19. regenerarea uleiurilor uzate - orice proces de reciclare prin care uleiurile de bază pot fi produse prin rafinarea uleiurilor uzate, în special prin îndepărtarea contaminanților, a produselor de oxidare și a aditivilor conținuți de acestea;

20. reutilizare - orice operațiune prin care produsele sau componentele care nu au devenit deșeuri sunt utilizate din nou în același scop pentru care au fost concepute;

#M3

20¹. schema de răspundere extinsă a producătorului - set de măsuri luate de stat pentru a se asigura că producătorii de produse poartă responsabilitatea financiară sau financiară și organizatorică pentru gestionarea stadiului de deșeu din ciclul de viață al unui produs;

#B

21. tratare - operațiunile de valorificare sau eliminare, inclusiv pregătirea prealabilă valorificării sau eliminării;

22. trasabilitate - caracteristica unui sistem de a permite regăsirea istoricului, a utilizării sau a localizării unui deșeu prin identificări înregistrate;

23. uleiuri uzate - toate uleiurile minerale sau lubrifiante sintetici ori uleiurile industriale care au devenit improprie folosinței pentru care au fost destinate inițial, cum ar fi uleiurile utilizate de la motoarele cu combustie și de la sistemele de transmisie, uleiurile lubrifiante, uleiurile pentru turbine și cele pentru sistemele hidraulice;

24. valorificare - orice operațiune care are drept rezultat principal faptul că deșeurile servesc unui scop util prin înlocuirea altor materiale care ar fi fost utilizate într-un anumit scop sau faptul că deșeurile sunt pregătite pentru a putea servi scopului respectiv în întreprinderi ori în economie în general.

#M1

25. „plătești pentru cât arunci” - instrument economic care are drept scop creșterea ratei de reutilizare, reciclare și reducerea cantității de deșeuri la depozitare prin stimularea colectării separate a deșeurilor.

LEGE Nr. 132 din 30 iunie 2010 privind colectarea selectivă a deșeurilor în instituțiile publice

EMITENT: PARLAMENTUL ROMÂNIEI

PUBLICATĂ ÎN: MONITORUL OFICIAL NR. 461 din 6 iulie 2010

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

ART. 1

Obiectul prezentei legi îl constituie instituirea obligativității colectării selective a deșeurilor în instituțiile publice, astfel cum sunt definite în Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, precum și în instituțiile în care statul este acționar majoritar, denumite în continuare instituții publice.

ART. 2

Prin aplicarea prezentei legi se urmăresc:

- a) creșterea gradului de reciclare și de valorificare a deșeurilor colectate selectiv, prevăzute la art. 3;
- b) creșterea gradului de informare și de conștientizare, precum și educarea funcționarilor publici, a angajaților și a cetățenilor cu privire la colectarea selectivă și managementul deșeurilor.

ART. 3

Fără a aduce atingere legislației privind ambalajele și deșeurile de ambalaje, prevederile prezentei legi se aplică următoarelor categorii de deșeuri:

- a) deșeuri de hârtie și carton;
- b) deșeuri de metal și plastic;
- c) deșeuri de sticlă.

ART. 4

Organizarea și operaționalizarea colectării selective în instituțiile publice se realizează direct, de către reprezentanții instituției publice, sau prin delegarea acestei responsabilități către terți, respectiv societăți comerciale și/sau organizații neguvernamentale nonprofit, în condițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 337/2006, cu modificările și completările ulterioare.

ART. 5

Operaționalizarea colectării selective în instituțiile publice se realizează prin:

- a) organizarea colectării selective a deșeurilor în interiorul instituției publice;
- b) încheierea unui contract de predare a deșeurilor colectate selectiv cu un operator economic autorizat, care să preia deșeurile colectate selectiv în vederea reciclării/valorificării corespunzătoare a acestora.

ART. 6

(1) Fiecare instituție publică are obligația de a stabili responsabilitatea implementării colectării selective a deșeurilor în cadrul instituției în sarcina unui angajat din departamentul administrativ sau de a delega această responsabilitate către terți.

(2) Stabilirea persoanei responsabile se realizează prin act al conducătorului instituției publice, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi. În acest scop, atribuțiile persoanei astfel desemnate, prevăzute în fișa postului, se modifică în mod corespunzător, prin includerea responsabilităților privind colectarea selectivă la nivelul instituției publice.

(3) În cazul în care instituția publică delegă responsabilitatea implementării colectării selective către terți, sarcina numirii persoanei responsabile revine terței părți, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a contractului.

ART. 7

(1) Fiecare instituție publică este obligată să elaboreze un plan de măsuri privind colectarea selectivă a propriilor deșeuri, pe categoriile prevăzute la art. 3, în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(2) În cazul în care instituția publică delegă responsabilitatea colectării selective către terți, obligativitatea elaborării planului de măsuri privind colectarea selectivă revine terței părți, în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a contractului.

(3) Planul de măsuri privind colectarea selectivă prevăzut la alin. (1) va conține, în mod obligatoriu, următoarele informații:

- a) numele și datele de contact ale responsabilului cu organizarea colectării selective la nivelul instituției publice;
- b) descrierea organizării colectării selective (scop, tipuri de containere, planșe cu precizarea amplasării locațiilor);
- c) obligațiile angajaților și măsurile aplicabile în cazul nerespectării îndatoririlor;
- d) modalitatea de stocare temporară a deșeurilor colectate;
- e) programul de instruire a angajaților privind colectarea selectivă a deșeurilor;
- f) programul de raportare a rezultatelor;
- g) programul de informare a vizitatorilor instituției publice;
- h) detaliile contractului de predare a deșeurilor colectate selectiv.

ART. 8

Instituțiile publice sunt obligate să asigure finanțarea pentru

a) containerele și recipientele folosite pentru colectarea selectivă se inscripționează cu denumirea materialului/materialelor pentru care sunt destinate;

b) în fiecare birou/incintă al/a instituției publice vor fi amplasate 3 recipiente de colectare selectivă a deșeurilor. Acestea vor avea următoarele culori, în funcție de tipul de deșeuri colectate: albastru pentru deșeuri de hârtie și carton, galben pentru deșeuri de metal și plastic și alb/verde pentru sticla albă/colorată;

c) pe fiecare etaj/nivel al instituției publice vor fi amplasate recipiente de colectare selectivă;

d) recipientele vor fi amplasate într-un loc ușor accesibil, marcat și indicat corespunzător;

e) fiecare instituție publică este obligată să înființeze la intrarea în instituție un punct de colectare selectivă a deșeurilor destinat vizitatorilor și să asigure informarea acestora în acest scop, prin exemplificarea tipurilor de deșeuri corespunzătoare fiecărui container;

f) recipientele din interiorul clădirii aparținând instituției publice vor fi golite în funcție de intensitatea activității/ritmul de umplere de către personalul însărcinat cu efectuarea curățeniei;

g) marcarea containerelor în culorile prevăzute la lit. b) se poate face prin vopsire, prin aplicare de folie adezivă sau prin alt procedeu similar, pe minimum 20% din suprafața totală vizibilă;

h) inscripționarea și aplicarea marcatului colorat trebuie să fie durabile și vizibile, astfel încât să se asigure identificarea destinației containerelor și a recipientelor de colectare selectivă.

ART. 10

(1) Instituția publică este obligată să pună la dispoziția operatorului economic autorizat să preia deșeurile colectate selectiv spații de depozitare speciale în incinta instituției publice.

(2) În spațiile de depozitare vor fi instalate containere de colectare selectivă a deșeurilor de mare capacitate. Numărul și capacitatea containerelor se calculează în funcție de cantitatea de deșuri colectate și de numărul lunar de goliri.

(3) Preluarea deșeurilor colectate selectiv se face la intervale de timp de maximum 30 de zile. Periodicitatea preluării deșeurilor este stabilită în contractul încheiat între instituția publică și operatorul economic autorizat.

ART. 11

(1) Fiecare instituție publică este obligată să implementeze un program de informare și instruire a propriilor angajați cu privire la organizarea colectării selective a deșeurilor, fie prin forțe proprii, fie prin delegarea responsabilității către terți, în termen de 60 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi.

(2) Personalul însărcinat cu efectuarea curățeniei va fi instruit suplimentar.

(3) În cazul în care instituția publică delegă responsabilitatea implementării colectării selective către terți, obligativitatea implementării programului prevăzut la alin. (1) revine terței părți, în termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a contractului.

ART. 12

(1) Fiecare instituție publică este obligată ca, în termen de 90 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi, să încheie un contract de predare a deșeurilor colectate selectiv cu un operator economic autorizat, care să garanteze predarea acestora în vederea reciclării și tratării corespunzătoare, conform legislației specifice în domeniu, fie prin forțe proprii, fie prin delegarea responsabilității către terți.

(2) În cazul în care instituția publică delegă responsabilitatea încheierii contractului de predare a deșeurilor colectate selectiv, obligativitatea încheierii contractului de predare a deșeurilor colectate selectiv revine terței părți, în termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a contractului dintre instituția publică și terța parte.

(3) Operatorii economici prevăzuți la alin. (1) cu care se vor încheia contractele de predare a deșeurilor colectate selectiv se supun autorizării în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

ART. 13

(1) Fiecare instituție publică este obligată să țină evidența cantităților de deșuri colectate selectiv.

(2) Deșeurile colectate selectiv vor fi cântărite la predare, iar cantitățile vor fi consemnate într-un registru de evidență a deșeurilor colectate selectiv, conform modelului prevăzut în anexa care face

parte integrantă din prezenta lege. Datele din registru vor fi raportate lunar către Agenția Națională pentru Protecția Mediului.

ART. 14

Neîndeplinirea de către responsabilul cu organizarea colectării selective a atribuțiilor prevăzute în fișa postului atrage răspunderea disciplinară a acestuia.

ART. 15

Următoarele fapte constituie contravenție și se sancționează după cum urmează:

A. cu amendă de la 500 lei la 1.000 lei, nerespectarea de către conducătorul instituției publice a următoarelor obligații:

a) de a delega responsabilitatea privind gestionarea colectării selective unui angajat al instituției sau unui terț;

b) de a asigura aplicarea colectării selective a deșeurilor în interiorul instituției publice pe care o conduce;

B. cu amendă de la 500 lei la 3.000 lei, nerespectarea de către conducătorul instituției publice sau de terța parte a obligației de a încheia un contract de predare a deșeurilor colectate selectiv către un operator economic autorizat pentru reciclarea/valorificarea acestora;

C. cu amendă de la 5.000 lei la 10.000 lei:

a) preluarea deșeurilor care nu sunt colectate selectiv de către operatorul economic autorizat să preia deșeurile;

b) neasigurarea de către operatorul economic autorizat a preluării selective a deșeurilor.

ART. 16

Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute la art. 15 se fac de către comisarii și persoanele împuternicite din cadrul Gărzii Naționale de Mediu.

ART. 17

Dispozițiile referitoare la contravențiile prevăzute la art. 15 și 16 se completează cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

ART. 18

Prezenta lege intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ nr. 5 din 2 aprilie 2015 privind deșeurile de echipamente electrice și electronice

CAPITOLUL 4: Proiectarea produsului

Art. 7

Ministerul Economiei, Comerțului și Turismului promovează cooperarea dintre producători și reciclatori pentru identificarea de măsuri care să promoveze proiectarea și producerea de EEE, în special pentru a facilita reutilizarea, demontarea și valorificarea acestora sau a componentelor și materialelor atunci când devin DEEE, fără a aduce atingere cerințelor privind buna funcționare a pieței și proiectarea produselor, inclusiv prevederilor din Hotărârea Guvernului nr. 55/2011 privind stabilirea cerințelor în materie de proiectare ecologică aplicabile produselor cu impact energetic.

Art. 8

Producătorii care introduc în fabricație EEE sunt obligați:

- a) să aplice cerințele de proiectare ecologică ce facilitează reutilizarea și tratarea DEEE prevăzute în Hotărârea Guvernului nr. 55/2011;
- b) să nu împiedice reutilizarea DEEE prin caracteristici specifice de proiectare sau prin procedee specifice de fabricare, cu excepția cazului în care aceste caracteristici specifice de proiectare sau procedee specifice de fabricare prezintă avantaje determinate, de exemplu, în ceea ce privește protecția mediului și/sau cerințele de siguranță.

CAPITOLUL 5: Colectarea separată

Art. 9

(1) Pentru a asigura tratarea corectă a tuturor DEEE colectate și pentru atingerea unui nivel ridicat de colectare separată a DEEE, preluarea DEEE provenite de la gospodăriile particulare se realizează de către:

- a) serviciul public de colectare a DEEE organizat potrivit art. 36 alin. (2) lit. d) din Legea administrației publice locale nr. 215/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare;
 - b) distribuitori, potrivit prevederilor art. 11;
 - c) centre de colectare organizate de operatori economici autorizați pentru colectarea DEEE care acționează în baza unui contract cu producători/organizații colective sau a unui contract cu operatori economici care desfășoară operații de tratare a DEEE în numele producătorilor/organizațiilor colective.
- (2) Activitatea desfășurată de distribuitori potrivit prevederilor alin. (1) lit. b) nu se supune cerințelor de înregistrare sau de autorizare prevăzute în Legea nr. 211/2011. republicată.
- (3) Distribuitorii prevăzuți la alin. (1) lit. b) sunt obligați să predea DEEE colectate către centrele de colectare prevăzute la alin. (1) lit. a) și c) sau direct operatorilor economici care desfășoară activități de tratare a DEEE în vederea valorificării, în numele producătorilor.
- (4) Centrele de colectare prevăzute la alin. (1) lit. a) și c) au obligația de a prelua toate DEEE de la deținători și distribuitori, în mod gratuit, și de a asigura evidența DEEE intrate și ieșite din centrele de colectare, inclusiv a DEEE încredințate în vederea pregătirii pentru reutilizare unităților specializate pentru desfășurarea acestei activități.
- (5) Se interzice eliminarea DEEE sub formă de deșeuri municipale nesortate, astfel cum sunt definite la art. 2 alin. (4) pct. 3 din Legea serviciului de salubritate a localităților nr. 101/2006, republicată, precum și predarea DEEE către, respectiv, preluarea DEEE de către alți operatori economici decât cei prevăzuți la alin. (1).

Art. 10

(1) Fără a aduce atingere dispozițiilor alin. (2)-(5), art. 9 alin. (1) și art. 11, producătorii organizează și exploatează sisteme individuale sau colective de preluare a DEEE provenite de la gospodării particulare, cu obligația preluării tuturor DEEE rezultate de la EEE introduse pe piață, cu condiția ca aceste sisteme să respecte obiectivele prezentei ordonanțe de urgență, precum și reglementările legale în vigoare legate de protecția mediului.

(2) Unitățile administrativ-teritoriale prin autoritățile deliberative asigură, potrivit dispozițiilor Legii serviciilor comunitare de utilități publice nr. 51/2006, republicată, cu completările ulterioare, colectarea DEEE provenite de la gospodăriile particulare, prin cel puțin una din următoarele:

- a) centre fixe de colectare, cel puțin unul la 50.000 de locuitori, dar nu mai puțin de un centru în fiecare unitate administrativ-teritorială;
- b) puncte de colectare mobile în măsura în care acestea sunt accesibile populației ca amplasament și perioadă de timp disponibilă;
- c) colectare periodică, cu operatori desemnați, cel puțin o dată pe trimestru.

(3) Unitățile administrativ-teritoriale prin autoritățile deliberative stabilesc înființarea și/sau operarea centrelor publice de colectare menționate la alin. (2) de către autoritățile executive sau de către operatori economici, potrivit dispozițiilor Legii nr. 51/2006, republicată, cu completările ulterioare, și cu respectarea prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 337/2006, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Centrele și punctele de colectare publice prevăzute la alin (2) lit. a) și b) se amplasează în locuri și la distanțe care să asigure un acces facil, ținându-se seama în special de densitatea populației.

(5) Producătorii sau organizațiile colective care acționează în numele acestora sunt obligați să asigure preluarea tuturor deșeurilor de echipamente electrice și electronice provenite de la gospodăriile particulare colectate separat potrivit art. 9 alin. (1).

(6) Obligația prevăzută la alin. (5) se aplică inclusiv pentru DEEE care nu conțin componentele esențiale sau a celor care conțin alte deșeuri decât DEEE și în special și prioritar în ceea ce privește echipamentele de transfer termic care conțin substanțe care depreciază stratul de ozon și gaze fluorurate cu efect de seră, lămpile fluorescente care conțin mercur, panourile fotovoltaice și echipamentele de mici dimensiuni prevăzute la pct. 5 și 6 din anexa nr. 2.

Art. 11

(1) La furnizarea unui produs nou, la solicitarea cumpărătorului, distribuitorii sunt obligați să preia DEEE în sistem "unul la unul", în mod gratuit, în aceleași condiții precum cele de livrare a produsului nou, dacă echipamentul este de tip echivalent și a îndeplinit aceleași funcții ca echipamentul nou furnizat și să informeze cumpărătorul despre această posibilitate înainte de achiziționarea produsului.

(2) Distribuitorii care au spații de vânzare în domeniul EEE de cel puțin 400 m² au obligația să asigure colectarea cu titlu gratuit a DEEE de dimensiuni foarte mici de la utilizatorii finali, în cadrul magazinelor sau în imediata apropiere a acestora, fără obligația de a cumpăra EEE de un tip echivalent.

Art. 12

(1) Pentru DEEE care, în urma unei contaminări, prezintă riscuri pentru sănătatea și siguranța personalului în materie de sănătate și siguranță, distribuitorul poate refuza preluarea potrivit prevederilor art. 11, pe bază de proces-verbal disponibil pentru organele de control.

(2) Deținătorul de DEEE are obligația de a preda DEEE prevăzute la alin. (1) împreună cu procesul-verbal prevăzut la alin. (1) direct la centrele de colectare prevăzute la art. 9 alin. (1) lit. a) și c).

Art. 13

Pentru alte tipuri de DEEE decât cele provenite de la gospodării particulare și fără a aduce atingere prevederilor art. 33, producătorii asigură colectarea acestor DEEE, printr-unul din sistemele prevăzute de prezenta ordonanță de urgență.

CAPITOLUL 6: Eliminarea și transportul DEEE colectate

Art. 14

Se interzice eliminarea DEEE colectate separat care nu au fost supuse operațiilor specifice de tratare potrivit prevederilor art. 20-24.

Art. 15

Operatorii economici care desfășoară activități de colectare și transport al DEEE colectate separat trebuie să asigure condiții optime pentru ca acestea să poată fi pregătite pentru reutilizare, reciclare și pentru izolarea substanțelor periculoase.

Art. 16

(1) Pentru a maximiza gradul de pregătire pentru reutilizare, în centrele de colectare publice a DEEE prevăzute la art. 9 alin. (1) lit. a) și c) trebuie să se asigure, înainte de efectuarea oricărui transfer, separarea la punctul de colectare a DEEE care urmează să fie pregătite pentru reutilizare de alte DEEE colectate separat, împreună cu personalul din unitățile specializate având ca domeniu de activitate și reutilizarea DEEE.

(2) Unitățile specializate având ca domeniu de activitate reutilizarea DEEE sunt obligate să asigure predarea componentelor și a materialelor rezultate de la DEEE preluate conform alin. (1), care nu pot fi reutilizate, la centrul de colectare respectiv.

CAPITOLUL 7: Rata de colectare

Art. 17

Începând cu data de 1 ianuarie 2016, fără a aduce atingere prevederilor art. 10, producătorii de EEE sunt obligați să realizeze ratele de colectare minime prevăzute în tabelul din anexa nr. 6, calculate ca raport procentual între masa totală a DEEE colectate în anul respectiv potrivit art. 9-16 și masa medie a cantității totale de EEE introduse pe piață în cei 3 ani precedenți.

Art. 18

Până la data de 31 decembrie 2015, producătorii de EEE sunt obligați să organizeze colectarea DEEE provenite de la gospodăriile particulare astfel încât să realizeze o rată medie de colectare separată la nivel național de cel puțin 4 kg/locuitor/an.

Art. 19

Pentru a se stabili dacă s-a atins rata minimă de colectare, producătorii sau organizațiile colective care acționează în numele acestora și operatorii economici care desfășoară activități de colectare și tratare transmit Agenției Naționale pentru Protecția Mediului informațiile privind DEEE colectate separat, potrivit art. 9-12, incluzând în raport cel puțin date referitoare la DEEE care:

- a) au fost preluate de centrele de colectare și tratare;
- b) au fost preluate de distribuitori;
- c) au fost colectate separat de către producători sau operatori economici care colectează în numele acestora.

CAPITOLUL 8: Tratarea corespunzătoare

Art. 20

Operațiile de tratare și de valorificare sau reciclare, exceptând pregătirea pentru reutilizare, desfășurate de operatorii economici autorizați trebuie să cuprindă cel puțin înlăturarea tuturor lichidelor și o tratare selectivă a materiilor și componentelor DEEE în conformitate cu anexa nr. 7.

Art. 21

Operatorii economici care efectuează operațiuni de colectare și/sau de tratare sunt obligați să stocheze și să trateze DEEE potrivit cerințelor tehnice prevăzute în anexa nr. 8.

Art. 22

(1) Producătorii sunt obligați să instituie sisteme care să permită valorificarea DEEE, utilizând cele mai bune tehnici disponibile, astfel cum sunt definite la art. 3 lit. j) din Legea nr. 278/2013 privind emisiile industriale.

(2) Producătorii pot institui sistemele prevăzute la alin. (1) în mod individual sau colectiv.

Art. 23

(1) Se consideră că sunt respectate obligațiile referitoare la tratarea DEEE dacă sunt respectate standardele europene și standardele române originale, după caz, pentru tratare, inclusiv valorificare, reciclare și pregătire pentru reutilizare, a DEEE.

(2) Lista cuprinzând standardele române care adoptă standardele europene și standardele române originale din domeniul tratării, inclusiv valorificării, reciclării și pregătirii pentru reutilizare a DEEE,

prevăzute la alin. (1), se aprobă prin ordin al ministrului mediului, apelor și pădurilor, în termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(3) Se consideră a fi respectate cerințele tehnice stabilite în anexa nr. 7, în situația în care operatorii economici autorizați pentru efectuarea operațiunilor de tratare aplică standardele cuprinse în lista prevăzută la alin. (2).

Art. 24

Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor, prin facilitarea accesului la informație, încurajează operatorii economici care efectuează operațiuni de tratare să introducă sisteme certificate de management de mediu potrivit prevederilor Regulamentului (CE) nr. 1.221/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 noiembrie 2009 privind participarea voluntară a organizațiilor la un sistem comunitar de management de mediu și audit (EMAS) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 761/2001 și a Deciziilor 2001/681/CE și 2006/193/CE ale Comisiei.

Art. 34

(1) Producătorii și distribuitorii sunt obligați să informeze cumpărătorii, în momentul vânzării de EEE, cu privire la costurile colectării, tratării și eliminării în condiții de protecție a mediului, prin evidențierea separată a acestor costuri.

(2) Costurile menționate la alin. (1) nu trebuie să depășească costurile reale suportate pentru EEE respective, atunci când acestea devin deșeuri.

(3) Producătorii trebuie să furnizeze utilizatorilor de EEE din gospodăriile particulare informațiile necesare în legătură cu:

a) obligația de a colecta separat DEEE și de a nu elimina DEEE împreună cu deșeurile municipale nesortate;

b) sistemele de predare și colectare puse la dispoziția lor, încurajând coordonarea informațiilor despre centrele de

colectare existente, indiferent de producătorii sau alți operatori care le-au înființat;

c) rolul utilizatorilor de EEE din gospodăriile particulare în reutilizarea, reciclarea și alte forme de valorificare a DEEE;

d) potențialele efecte nocive asupra mediului și sănătății umane ca urmare a prezenței substanțelor periculoase în EEE;

e) semnificația simbolului din anexa nr. 10.

(4) Informațiile prevăzute la alin. (3) se furnizează în instrucțiunile de utilizare, cu excepția celor prevăzute la lit. b) care pot fi furnizate și la punctul de vânzare și/sau prin intermediul campaniilor de conștientizare.

(5) În scopul reducerii la minimum a eliminării DEEE ca deșeuri municipale nesortate și pentru a facilita colectarea lor separată, producătorii sunt obligați să marcheze în mod corespunzător cu simbolul prevăzut în anexa nr. 10

echipamentele electrice și electronice introduse pe piață.

(6) În cazuri excepționale în care, datorită dimensiunii echipamentului sau funcției acestuia, aplicarea simbolului pe echipament nu este posibilă, simbolul respectiv se aplică pe ambalaj, pe instrucțiunile de utilizare și pe certificatul de garanție al EEE.

Art. 35

Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor și autoritățile administrației publice locale au posibilitatea promovării și cofinanțării, în condițiile legii și în limita bugetului anual aprobat cu această destinație, împreună cu producătorii și organizațiile colective, de campanii de informare și educare pentru a încuraja participarea populației la colectarea DEEE și pentru a-i încuraja să faciliteze procesul de reutilizare, tratare și valorificare.

Bibliografie

EPBA. *Summary consultant report.*

OUG nr. 195 / 2005 privind protecția mediului

*Legea nr. 211/2011 din 15 noiembrie 2011 *** Republicată privind regimul deșeurilor*

OUG nr. 5 din 2 aprilie 2015 privind deșeurile de echipamente electrice și electronice

Legea nr. 132 / 2010 privind colectarea selectivă a deșeurilor în instituțiile publice

PlasticsEurope

Comisia europeană. *Schimbarea modului în care utilizăm materialele plastice.*

<https://op.europa.eu/ro/publication-detail/-/publication/e6f102e3-0bb9-11e8-966a-01aa75ed71a1/language-ro>

Comisia Europeană. Communication from the Commission to the European Parliament, the European Council, the Council, the European Economic and Social Committee and the Committee of the Regions. https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/european-green-deal-communication_en.pdf

https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/european-green-deal-communication-annex-roadmap_en.pdf

<https://www.conservation.org/global/hong-kong/Pages/nature.aspx>

http://earthecho.org/news/did_you_know_some_interesting_facts_about_the_environment

http://ec.europa.eu/environment/eurobarometers_en.htm

http://ec.europa.eu/environment/circular-economy/index_en.htm

<http://www.europarl.europa.eu/news/ro/headlines/priorities/economia-circulara/20151201STO05603/economia-circulara-definitie-importanta-si-beneficii>

<https://www.ecotic.ro/legislatie/>

<http://www.mmediu.ro/categorie/dictionar-de-terminologie/38>

<https://www.green-report.ro/stiati-ca/>

<http://www.weee-forum.org/news/first-international-e-waste-day-aims-to-raise-public-awareness-of-e-waste>

CHESTIONAR 1

Alegeți varianta cea mai apropiată de răspunsul dumneavoastra. Fiecare răspuns corect are 1 punct. Fiecare întrebare are una, două sau poate chiar trei variante de răspuns corecte.

1. Care sunt principalele categorii de deșeuri?
 - a. plastic, hârtie, metal
 - b. deșeuri vegetale și sticlă
 - c. toate de mai sus
2. Economia circulară este:
 - a. economia circulară este o economie care produce zero deșeuri. Practic produsele sunt astfel proiectate pentru a se încadra în 2 categorii de componente: fie este o componentă biodegradabilă, fie este o componentă cu 100% potențial de reciclare.
 - b. economia circulară are drept scop prevenirea realizării deșeurilor. Astfel componentele care o alcătuiesc au un ciclu de viață infinit
 - c. un tip de economie închisă, în care nu există relații economice cu alte state.
3. Care dintre cele de mai jos sunt deșeuri periculoase?
 - a. pesticide, exterminanți și fertilizatori
 - b. lemn tratat sau vopsit
 - c. baterii de mașina
4. Cum separăm în mod corect deșeurile de plastic?
 - a. clătim ambalajele murdare cu apă rece. Ambalajele ce nu pot fi curățate se consideră deșeu rezidual
 - b. punem ambalajul, indiferent dacă este sau nu murdar, în containerul aferent deșeurilor de plastic
 - c. punem ambalajele murdare într-o pungă de plastic și împreună cu cele curate le punem în containerul aferent.
5. Care este maniera corectă de a ne debarasa de DEEE-uri?
 - a. le lăsăm lângă un coș de gunoi stradal
 - b. le ducem la groapa de gunoi
 - c. le predăm la „retailer” de electrocasnice sau la punctele de colectare
6. Ce deșeuri nu se colectează selectiv în containerul albastru?
 - a. hârtie, reviste, cartoane de ouă

- b. carton, documente, plicuri
 - c. șervețele și hârtie de bucătărie folosite, hârtie și carton cu reziduuri de mâncare
7. Câtă apă folosim în mod regulat?
- a. duș: 60-70 L, mașina de spălat rufe: 45 L, mașina de spălat vase: 40 L
 - b. duș: 35-75 L, mașina de spălat rufe: 65 L, mașina de spălat vase: 25 L
 - c. duș: 20-30 L, mașina de spălat rufe: 85 L, mașina de spălat vase: 60 L
8. Ce este Ziua Datoriei Ecologice?
- a. calculul emisiilor de particule nocive în atmosferă într-un an
 - b. calculul resurselor naturale extrase în raport cu populația planetei
 - c. calculul datei calendaristice ilustrative în care umanitatea a utilizat toate resursele planetei aferente anului respectiv
9. Cum putem diminua consumul de apă?
- a. închidem robinetul de apă când ne spălăm pe dinți/ ne bărbierim;
 - b. umplem complet mașina de spălat rufe și spălăm totul într-o singură tură
 - c. utilizăm ciclurile economice de la mașina de spălat
 - d. toate cele de mai sus
10. Ce deșeuri din sticlă nu se aruncă la containerul special?
- a. porțelan, ceramică, cristal, pahare de băut, geamuri, oglinzi
 - b. sticle de vin și alte băuturi, borcane
 - c. lentila de ochelari, lampa, display telefon, becuri, neoane

CHESTIONAR 2

Alegeți varianta cea mai apropiată de răspunsul dumneavoastră. Fiecare răspuns corect are 1 punct. Fiecare întrebare are una, două sau poate chiar trei variante de răspuns corecte.

1. Cum reciclăm ambalajele din plastic?
 - a. înlăturăm eticheta
 - b. clătim ambalajele murdare din plastic cu apă rece
 - c. presăm ambalajul pentru mai mult spațiu, dacă este cazul
 2. Ce deșeuri din sticlă nu se aruncă la containerul special?
 - a. porțelan, ceramică, cristal, pahare de băut, geamuri, oglinzi
 - b. sticle de vin și alte băuturi, borcane
 - c. lentila de ochelari, lampa, display telefon, becuri, neoane
 3. Acestea sunt deșeuri reziduale:
 - a. resturi de produse lactate (lapte, smântână, brânză), grasimi animale, mucuri de țigări, conținutul sacului de la aspirator
 - b. bateriile care produc scurgeri toxice, resturi vegetale din curte tratate cu pesticide, sticle de ulei
 - c. lemn tratat sau vopsit, vopsea, adezivi și baițuri, becuri, becuri economice și tuburi fluorescente, pesticide
 4. De câte ori poate fi reciclată hârtia?
 - a. de 3 ori
 - b. de 25 de ori
 - c. de 6 ori
 5. Acestea sunt DEEE-uri:
 - a. TV, aspirator, consolă de joc, lămpi
 - b. baterii, acumulatori, baterii industriale
 - c. biciclete, fotolii, mingi
 6. Ce deșeuri nu se colectează selectiv în containerul albastru?
 - a. hârtie, reviste, cartoane de ouă
 - b. carton, documente, plicuri
 - c. șervețele și hârtie de bucătărie folosite, hârtie și carton cu reziduuri de mâncare
-

7. Care este ierarhia deșeurilor
 - a. prevenire, pregătire reutilizare, reciclare, alte operațiuni de valorificare, eliminare
 - b. prevenire, eliminare, incinerare
 - c. reciclare, reutilizare, eliminare
8. Ce înseamnă „deșeu reciclabil”?
 - a. deșeu care poate constitui materie primă într-un proces de producție pentru obținerea produsului inițial sau pentru alte scopuri
 - b. deșeu ce va fi eliminat din circuitul economic prin incinerarea sa
 - c. deșeu ce este eliminat din gospodărie și ajunge la groapa de gunoi
9. Care dintre acțiunile de mai jos le putem face pentru a avea grijă de mediul înconjurător?
 - a. investim într-un filtru de apă pentru casă și folosim apa filtrată de la robinet.
 - b. cumpărăm articole împachetate individual, precum bomboane, prăjituri și medicamente.
 - c. utilizăm pungile de plastic de la supermarket atunci când facem cumpărături.
10. De unde provine cea mai mare cantitate de deșeuri de plastic din Europa?
 - a. clădiri și construcții
 - b. ambalaje
 - c. agricultură

CHESTIONAR 3

Alegeți varianta cea mai apropiată de răspunsul dumneavoastră. Fiecare răspuns corect are 1 punct. Fiecare întrebare are una, două sau poate chiar trei variante de răspuns corecte.

1. Ce conțin DEEE-urile:
 - a. substanțe dăunătoare mediului: plumb, mercur, cadmiu și PCB
 - b. materiale valoroase: aur, argint și metale rare
 - c. plastic, hârtie, carton

2. Protecția mediului înglobează mai multe aspecte:
 - a. biodiversitatea și ecosistemele, schimbările climatice, managementul deșeurilor
 - b. apele, oceanele, râurile, mările, lacurile, resursele naturale
 - c. agricultura bio

3. Adevăruri despre Pământ:
 - a. pădurile acoperă cca. 5000 Mha
 - b. suprafața pământului este acoperită cu 70,9% apă; 29,1% teren
 - c. aproximativ 3% din apa totală a pământului este potabilă

4. Exemple de DEEE-uri:
 - a. frigider, televizor, fier de călcat, aspirator, lămpi și becuri economice
 - b. baterii, acumulatori, baterii industriale
 - c. biciclete, fotolii, mingi

5. Exemple de DBA-uri:
 - a. frigider, televizor, fier de călcat, aspirator, lămpi și becuri economice
 - b. baterii, acumulatori, baterii industriale
 - c. biciclete, fotolii, mingi

6. De câți ani este nevoie pentru ca un scutec de unică folosință să se descompună?
 - a. 80 de ani
 - b. 130 de ani

c. 200 de ani

7. Consecințele debarasării necorespunzătoare de DEEE-uri:
 - a. creșterea alarmantă a cazurilor de cancer de piele
 - b. înmulțirea gropilor de gunoi
 - c. numeroase specii de plante și animale pe cale de dispariție
8. Nereciclarea DEEE-urilor conduce la:
 - a. pierderea uriașă a materiilor prime valoroase din lanțul de aprovizionare
 - b. provoacă probleme serioase în materie de sănătate, de mediu
 - c. supraaglomerarea pieței de electronice și electrocasnice
9. Ce deșeuri din sticlă nu se aruncă la containerul special?
 - a. porțelan, ceramică, cristal, pahare de băut, geamuri, oglinzi
 - b. sticle de vin și alte băuturi, borcane
 - c. lentila de ochelari, lampa, display telefon, becuri, neone
10. Care dintre deșeurile de mai jos sunt cele mai comune obiecte întâlnite pe plajele europene?
 - a. mături de țigară, pungi, tacâmuri de plastic, bețișoare și paie, pahare și capace de plastic
 - b. sticle de băuturi, telefoane mobile, resturi de haine și resturi de lemn
 - c. ambalaje de plastic, baterii, ambalaje de hârtie, cutii de conserve

InfoCons
protectia-consumatorilor.ro

Copyright © 2019 Asociația ECOTIC.

Acest material poate fi distribuit doar cu acordul explicit al Asociației ECOTIC.